

Udskriftsdato: 14. december 2025

2017/1 LSF 17 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af kulbrinteskatteloven, lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter og fusionsskatteloven (Lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer og afskaffelse af forskudsmomsordningen m.v.)

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2017-1578

Forslag

til

Lov om ændring af kulbrinteskatteloven, lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter og fusionsskatteloven

(Lempelse af beskattningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer og afskaffelse af forskudsmomsordningen m.v.)

§ 1

I kulbrinteskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 862 af 19. juni 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kapitel 3 B, jf. § 20 F, svarer endvidere en tillægsskat efter § 20 J.«

2. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) Fortjeneste i form af indtægtsførsel af en negativ driftsmiddelsaldo som omhandlet i afskrivningslovens § 8, stk. 1, for så vidt angår aktiver, der er omfattet af reglerne i § 7, stk. 3, og § 8;«.

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

3. I § 4, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »stk. 1, nr. 3-5« til: »stk. 1, nr. 3-6«.

4. I § 20 B, *stk. 2*, indsættes som *2. pkt.*:

»For skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kapitel 3 B, jf. § 20 F, opgøres den skattepligtige kulbrinteindkomst endvidere med de ændringer, der følger af §§ 20 G-20 I.«

5. I § 20 B, *stk. 3, 1. pkt.*, udgår », jf. dog stk. 4«.

6. Efter kapitel 3 A indsættes:

»Kapitel 3 B

Lempelse for investeringer i indkomstårene 2017-2025

§ 20 F. Den skattepligtige kan ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst vælge at anvende reglerne i dette kapitel for betalinger, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Betalingen medregnes i anskaffelsessummen for driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 3, der anvendes som nævnt i § 8, stk. 1.
- 2) Betalingen gennemføres inden for perioden fra og med den 1. januar 2017 til og med den 31. december 2025.
- 3) Anskaffelsen af driftsmidlerne sker i henhold til en plan, der er godkendt eller skal godkendes efter § 10, stk. 2 eller 3 i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og som er indsendt til godkendelse inden for perioden fra og med den 1. januar 2017 til og med den 31. december 2025.
- 4) Planen som nævnt i nr. 3 er godkendt senest i indkomståret 2026, og betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf. afskrivningslovens § 3, er opfyldt senest i indkomståret 2026.

Stk. 2. Den skattepligtiges valg af reglerne i dette kapitel skal foretages i forbindelse med rettidig selvangivelse for det første indkomstår, hvor reglerne ønskes anvendt. Når den skattepligtige har valgt at anvende reglerne i dette kapitel, er valget bindende for samtlige betalinger omfattet af stk. 1 i det pågældende og efterfølgende indkomstår.

§ 20 G. Alle betalinger af anskaffelsessummer omfattet af § 20 F, stk. 1, tilføres en særskilt saldo, hvorpå der kan ske afskrivning, der fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kapitel 3 A. Skal det afskrivningsberettigede driftsmiddel, som en betaling vedrører, ikke anvendes udelukkende til virksomhed som nævnt i § 8, stk. 1, skal der til den særskilte saldo efter 1. pkt. kun tilføres den del af betalingen, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse til denne virksomhed. Indkomstårets afskrivning kan højst udgøre 20 pct. af den afskrivningsberettigede saldoværdi opgjort efter 1. og 2. pkt. efter fradrag af indkomstårets salgssummer efter stk. 3.

Stk. 2. Den anskaffelsessum for et driftsmiddel, der skal tilføres den driftsmiddelsaldo efter afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, der anvendes ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten efter kapitel 3 A, fratrækkes de af stk. 1 omfattede betalinger vedrørende det pågældende driftsmiddel i det indkomstår, hvor der kan påbegyndes afskrivning på driftsmidlet, jf. afskrivningslovens § 3.

Stk. 3. Afstår den skattepligtige et driftsmiddel eller et igangværende arbejde vedrørende et driftsmiddel, og er betalinger herfor tilført den særskilte saldo efter stk. 1, fratrækkes salgssummen i den særskilte saldo efter stk. 1. Der fratrækkes dog højst en andel af salgssummen, som svarer til forholdet mellem de betalinger, som er tilført den særskilte saldo efter stk. 1, og den samlede anskaffelsessum for driftsmidlet eller det igangværende arbejde. Den resterende del af salgssummen fratrækkes den driftsmiddelsaldo efter afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, der anvendes ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten efter kapitel 3 A, såfremt en del af anskaffelsessummen for driftsmidlet er tilført denne saldo. Bliver den særskilte saldo efter stk. 1 som følge af anvendelsen af bestemmelserne i 1. og 2. pkt. negativ, medregnes den negative saldo ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kapitel 3 A.

Stk. 4. Er den andel af salgssummen for et driftsmiddel eller et igangværende arbejde, der skal fratrækkes den særskilte saldo efter stk. 3, mindre end summen af de betalinger vedrørende dette driftsmiddel eller igangværende arbejde, der er tilført den særskilte saldo, med fradrag af foretagne afskrivninger efter stk. 1, finder bestemmelsen i afskrivningslovens § 5 A tilsvarende anvendelse.

§ 20 H. Den skattepligtige kan ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst fratrække et beløb på 6,5 pct. (forhøjet kulbrintefradrag) af det beløb, der i indkomståret er tilført den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1. Det forhøjede kulbrintefradrag efter 1. pkt. træder i stedet for kulbrintefradrag efter § 20 C, stk. 1. Det forhøjede kulbrintefradrag indrømmes i det indkomstår, hvor beløbet tilføres den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, og i hvert af de følgende 5 indkomstår. Bestemmelserne i § 20 C, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 20 I. Opfyldes betingelsen i § 20 F, stk. 1, nr. 4, ikke, skal der ske genoptagelse af ansættelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst. Genoptagelse skal ske for det indkomstår, hvor der første gang blev tilført den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, en betaling, for hvilken betingelsen ikke er opfyldt, samt for alle efterfølgende indkomstår til og med det indkomstår, hvor det kan konstateres, at der skal ske genoptagelse, jf. dog stk. 2. Ved genoptagelsen skal der ske en ændret ansættelse af kulbrinteindkomsten for de pågældende indkomstår under hensyntagen til, at de pågældende betalinger ikke kan danne grundlag for afskrivning efter § 20 G og kulbrintefradrag efter § 20 H. Den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, og tillægsskattekontoen efter § 20 J, stk. 3, skal korrigeres i overensstemmelse hermed. Der skal også ske genoptagelse af ansættelsen af tillægsskatten efter § 20 J, stk. 1, såfremt en sådan genoptagelse er en direkte følge af korrektionen af tillægsskattekontoen.

Stk. 2. Er betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf. afskrivningslovens § 3, ikke opfyldt senest i indkomståret 2026, udløser dette dog ikke genoptagelse efter stk. 1, såfremt den skattepligtige i forbindelse med rettidig indgivelse af selvangivelse for indkomståret 2026 godtgør, at

dette skyldes forsinkelser som følge af forhold uden for den skattepligtiges kontrol, der har karakter af force majeure. I disse tilfælde vil der ske genoptagelse efter stk. 1, såfremt betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf. afskrivningslovens § 3, ikke opfyldes senest i indkomståret 2027.

Stk. 3. Der kan i det indkomstår, hvor det kan konstateres, at der skal ske genoptagelse, og i efterfølgende indkomstår ikke foretages kulbrinteafdrag efter § 20 H for betalinger, der vedrører det pågældende driftsmiddel.

§ 20 J. Der svares en tillægsskat, hvis olieprisen i gennemsnit i løbet af indkomståret overstiger de niveauer, der angivet i stk. 3. Tillægsskatten kan dog tidligst svares for indkomståret 2022 og senest for indkomståret 2037. Tillægsskatten for et indkomstår kan maksimalt udgøre den tillægsskattekonto, der ved indkomstårets udgang er opgjort efter § 20 K. Den pålignede tillægsskat kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kapitel 3 A for det pågældende indkomstår.

Stk. 2. Tillægsskatten svares af den skattepligtige indkomst efter kapitel 2 før finansielle indtægter og finansielle udgifter. Dog medregnes gevinst og tab på varekreditorer og varedebitorer samt gevinst og tab på kontrakter (terminskontrakter m.v.), som tjener til sikring af de driftsindtægter og driftsudgifter, der indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter kapitel 2.

Stk. 3. Har olieprisen i gennemsnit i løbet af indkomståret udgjort 75 USD per tønde eller mere (2017-niveau), udgør tillægsskatten 5 pct. Har olieprisen i gennemsnit i løbet af indkomståret udgjort 85 USD per tønde eller mere (2017-niveau), udgør tillægsskatten dog 10 pct. De i 1. og 2. pkt. anførte priser opreguleres fra og med indkomståret 2018 med 2 pct. årligt.

Stk. 4. Olieprisen i gennemsnit i løbet af indkomståret opgøres i hvert af indkomstårene 2022-2037 af Danmarks Statistik på grundlag af den offentliggjorte Brent Dated referencepris. Danmarks Statistik offentliggør indkomstårets gennemsnitlige oliepris senest den 15. februar i det følgende indkomstår. Offentliggøres Brent Dated referenceprisen ikke længere, eller ændrer grundlaget for opgørelsen af denne referencepris sig væsentligt, skal Danmarks Statistik opgøre den gennemsnitlige oliepris på grundlag af et tilsvarende offentligt tilgængeligt internationalt prisindeks, der så vidt muligt afspejler de karakteristika, der gælder for olieproduktionen i den danske del af Nordsøen.

Stk. 5. De kulbrinteskattepligtige virksomheder skal efter anmodning udlevere de oplysninger til Danmarks Statistik, som er nødvendige for opgørelsen af den gennemsnitlige årlige oliepris efter stk. 4.

§ 20 K. Den skattepligtige skal føre en tillægsskattekonto, der opgøres fra og med det indkomstår, hvor den skattepligtige første gang anvender reglerne i dette kapitel. Tillægsskattekontoen opgøres ved, at der i hvert indkomstår til og med indkomståret 2025 tilføres kontoen 20,1 pct. af det beløb, der er tilført den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1. Den for det foregående indkomstår pålignede og betalte tillægsskat fratrækkes tillægsskattekontoen.

Stk. 2. Såfremt en negativ særskilt saldo efter § 20 G, stk. 1, skal medregnes ved opgørelsen den skattepligtige kulbrinteindkomst i medfør af § 20 G, stk. 3, 4. pkt., nedbringes den skattepligtiges tillægsskattekonto i det pågældende indkomstår med et beløb svarende til 25 pct. af den negative saldo. Den i 1. pkt. nævnte andel på 25 pct. nedsættes med 2,5 procentpoint årligt fra og med det fjerde indkomstår efter det første indkomstår, hvor den skattepligtige har anvendt reglerne i dette kapitel.

Stk. 3. Tillægsskattekontoens udvisende ved indkomstårets udgang efter fradrag af eventuelt pålignet tillægsskat for det pågældende indkomstår forrentes med 4,5 pct. årligt. Rentetilskrivning sker første gang med virkning for indkomståret 2023 på grundlag af kontoens udvisende ved udgangen af indkomståret 2022. Tillægsskattekontoen bortfalder fra og med indkomståret 2038.

§ 20 L. Ved overdragelse af rettigheder til indvinding af kulbrinter overtager erhververen overdragere's forpligtelser efter §§ 20 J og 20 K. Erhververens overtagelse af overdragerens tillægsskattekonto efter § 20 K omfatter kontoens udvisende ved udgangen af indkomståret før overdragelsen, der i det indkomstår, hvor overdragelsen finder sted, fratrækkes beløb, hvormed overdragerens tillægsskattekonto skal nedbringes i medfør af § 20 K, stk. 2, og tillægges forrentning i medfør af § 20 K, stk. 3. Den

overtagne tillægsskattekonto omfatter endvidere de tilførsler til kontoen, der vedrører det indkomstår, hvori overdragelsen sker. Omfatter overdragelsen ikke rettighederne til samtlige overdragerens hidtidige aktiviteter med virksomhed omfattet af § 4, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, overtager erhververen dog alene den forholdsmæssige del af tillægsskattekontoen og erhvervelsesårets tilførsler hertil, der kan henføres til betalinger for driftsmidler, der anvendes eller er blevet anvendt i forbindelse med den indvindingsvirksomhed, hvortil rettighederne er blevet overdraget. Den overtagne tillægsskattekonto sammenlægges med erhververens eventuelle eksisterende tillægsskattekonto efter § 20 K.

Stk. 2. Overdrageren af rettigheder til indvindingsvirksomhed efter stk. 1 hæfter solidarisk for erhververens forpligtelse til betaling af tillægsskat efter § 20 J, stk. 1, idet hæftelsen dog er begrænset til et beløb, der svarer til den overtagne tillægsskattekonto. Er saldoen på erhververens tillægsskattekonto efter overtagelsen nedbragt til et beløb, der er lavere end den overtagne tillægsskattekonto, kan overdragerens hæftelse efter 1. pkt. ikke overstige dette lavere beløb. Ved senere overdragelser af den indvindingsvirksomhed, hvortil rettigheder er overdraget efter stk. 1, omfatter hæftelsen efter 1. pkt. også senere erhververes forpligtelse til betaling af tillægsskat efter § 20 J, stk. 1.

Stk. 3. Overdrageren af rettigheder til indvindingsvirksomhed efter stk. 1 skal senest i forbindelse med overdragelsesaftalens indgåelse skriftligt oplyse erhververen om størrelsen af den tillægsskattekonto, som erhververen overtager, herunder hvorledes denne er opgjort. Parterne i overdragelsesaftalen skal inden for samme frist skriftligt aftale, i hvilket omfang told- og skatteforvaltningen skal give erhververen adgang til de oplysninger, som overdrageren har afgivet til told- og skatteforvaltningen vedrørende tillægsskattekontoen efter § 20 K.«

§ 2

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 20. september 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 5 i lov nr. 649 af 12. juni 2013 og § 2 i lov nr. 1636 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 1:

»*Stk. 2.* For skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, omfatter ansættelsen desuden den indkomst, hvoraf der svares tillægsskat efter kulbrinteskattelovens § 20 J, samt opgørelsen af tillægsskattekontoen, jf. kulbrinteskattelovens § 20 K.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. I overskriften til *kapitel 3* indsættes efter »kulbrinteskate«: »og tillægsskat«.

3. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 A. For skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, finder bestemmelserne i § 4 tilsvarende anvendelse med hensyn til tillægsskatten efter kulbrinteskattelovens § 20 J. Ved anvendelsen af § 4, stk. 2, 5. pkt., udgør summen af den 1. og 2. rate den tillægsskat, der på grundlag af selvangivelsen kan opgøres efter kulbrinteskattelovens § 20 J.«

4. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»Skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, skal til brug ved beregning og opkrævning af den foreløbige tillægsskat desuden give told- og skatteforvaltningen oplysning om den forventede gennemsnitlige årlige oliepris, den forventede indkomst, hvoraf der skal svares tillægsskat, samt om det forventede indestående på tillægsskattekontoen efter kulbrinteskattelovens § 20 K ved indkomstårets udgang.«

5. Efter § 6 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 6 A. For skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, finder bestemmelserne i § 6 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tillægsskatten efter kulbrinteskattelovens § 20 J.«

6. Efter § 9 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 9 A. Skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, skal for hvert af de driftsmidler, som de i kulbrinteskattelovens § 20 G, stk. 1, omhandlede betalinger vedrører, oplyse det tidspunkt, hvor betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf. afskrivningslovens § 3, er opfyldt. Oplysningerne skal afgives samtidig med indgivelse af rettidig selvangivelse for det indkomstår, hvor betingelserne for at påbegynde afskrivninger er opfyldt. Det skal samtidig oplyses, i hvilke indkomstår og med hvilke beløb betalinger vedrørende driftsmidlet er tilført den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1. Oplysningerne i 1. og 2. pkt. skal afgives i forbindelse med indgivelse af selvangivelse for det første indkomstår, hvor reglerne i kapitel 3 B er anvendt, samt for efterfølgende indkomstår til og med det sidste indkomstår, hvor betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidler omfattet af 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 2. Er betingelserne for at påbegynde afskrivning på et driftsmiddel omfattet af stk. 1 ikke opfyldt senest i indkomståret 2026, skal den skattepligtige samtidig med indgivelse af rettidig selvangivelse for indkomståret 2026 oplyse, i hvilke indkomstår og med hvilke beløb betalingerne vedrørende driftsmidlet er tilført den særskilte saldo efter kulbrinteskattelovens § 20 G, stk. 1. Anser den skattepligtige betingelsen i kulbrinteskattelovens § 20 I, stk. 2, 1. pkt., for opfyldt, skal den skattepligtige samtidig redegøre for de omstændigheder, der ifølge den skattepligtige udgør forhold uden for den skattepligtiges kontrol, der har karakter af force majeure.

Stk. 3. Ved overdragelse af rettigheder til indvinding af kulbrinter, hvor erhververen i medfør af kulbrinteskattelovens § 20 L overtager overdragerens forpligtelser efter kulbrinteskattelovens §§ 20 J og 20 K, skal overdrageren samtidig med indgivelsen af rettidig selvangivelse for det indkomstår, hvori overdragelsen har fundet sted, fremsende de oplysninger, som overdrageren har meddelt erhververen efter kulbrinteskattelovens § 20 L, stk. 3.

Stk. 4. Gives de i stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, nævnte oplysninger ikke gives rettidigt, kan told- og skatteforvaltningen om fornødent søge oplysningerne fremtvunget ved pålæg af daglige tvangsbøder.«

7. I § 12, *stk. 1*, indsættes efter »kapitel 2 og 3 A«: », og ved selvangivelsen af grundlaget for tillægsskat efter kulbrinteskattelovens § 20 J«.

§ 3

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 675 af 15. september 1998, som ændret bl.a. ved § 42 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 48 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 41 i lov nr. 325 af 18. maj 2005, § 26 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 8 i lov nr. 513 af 7. juni 2006 og senest ved § 11 i lov nr. 1532 af den 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 1 ophæves.

2. I § 3, *stk. 1*, 1. *pkt.*, ændres »beregning og udbetaling eller tilbagebetaling af beløb efter §§ 1 og 2« til: »tilbagebetaling af afgift efter § 2«, og i 2. *pkt.* udgår »om regulering af udbetalte beløb samt regler«, og »ordningerne« ændres til: »ordningen«.

3. I § 3, *stk. 2*, ændres »udbetaling og tilbagebetaling af beløb efter §§ 1 eller 2« til: »tilbagebetaling efter § 2«.

4. I § 3, stk. 3, ændres »modtaget et for stort beløb efter §§ 1 eller 2 eller skal tilbagebetale beløb som følge af regulering af udbetalte beløb« til: »fået for meget tilbagebetalt efter § 2«.

5. I § 3, stk. 5, ændres »Udbetaling eller tilbagebetaling efter §§ 1 eller 2« til: »Tilbagebetaling efter § 2«.

6. § 4, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

7. I § 4, stk. 2, der bliver til stk. 1, ændres »finder samme lovs kontrolbestemmelser anvendelse.« til: »har told- og skatteforvaltningen kontrolbeføjelser som nævnt i merværdiafgiftslovens §§74-76.«

8. I § 5, stk. 1, udgår »udbetaling af beløb efter § 1 eller«.

9. I § 5, stk. 3, udgår »udbetalinger efter § 1 eller«.

§ 4

I fusionsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 24. august 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 652 af 8. juni 2016 og § 1 i lov nr. 1557 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

1. I § 8, stk. 6, 4. pkt., ændres »kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3« til: »kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3 A«.

2. § 8, stk. 6, 5. pkt., ophæves.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Stk. 2. § 1, nr. 1 og 3-5, og § 2 har virkning fra og med indkomståret 2017.

Stk. 3. Virksomheder, der før den 1. januar 2018 har fået udbetalt beløb i henhold til § 1 i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 675 af 15. september 1998, skal senest den 15. januar 2018 tilbagebetale det udbetalte beløb til told- og skatteforvaltningen. Udbetalte beløb, der ikke er indbetalt til told- og skatteforvaltningen efter stk. 3, pålægges rente i henhold til opkrævningslovens § 7.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Lovforslagets formål og baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for investeringer i perioden 2017-2025*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Lovforslaget*
 - 2.2. *Tilbagebetalingsordning ved høje oliepriser*
 - 2.3. *Beskatning af genvundne afskrivninger på driftsmidler, der afstås under den løbende drift*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Lovforslaget*
 - 2.4. *Afskaffelse af forskudsmomsordningen*
 - 2.4.1. *Gældende ret*
 - 2.4.2. *Lovforslaget*
3. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer*
 - 3.2. *Afskaffelse af forskudsmomsordningen*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Der har været produktion af olie og gas i den danske del af Nordsøen de seneste 45 år. Centrale dele af infrastrukturen er nedslidt og står over for en omfattende renovering, herunder blandt andet Tyrafeltets anlæg, som står for 90 pct. af den danske produktion af gas.

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og SF indgik den 22. marts 2017 en aftale om bl.a. en midlertidig lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for alle selskaber i Nordsøen med henblik på at skabe større sikkerhed for, at de resterende ressourcer i Nordsøen hentes op.

Aftalen har følgende hovedelementer:

- I et vindue, der omfatter perioden 2017-2025, skal kulbrinteproducenterne kunne vælge at opgøre kulbrinteindkomsten efter en ordning, der indebærer en forhøjelse af satserne for afskrivning og kulbrintefradrag for investeringer i produktionsplatforme mv. samt en fremrykning fra ibrugtagningstidspunktet til betalingstidspunktet i relation til, hvornår der kan påbegyndes afskrivninger og foretages kulbrintefradrag.
- Der introduceres en tillægsskat, hvis formål er at lade de kulbrinteproducenter, der har valgt at gøre brug af ordningen, helt eller delvist betale skattelempelsen tilbage i tilfælde af høje oliepriser.
- Der gennemføres en række ændringer af lov om anvendelse af Danmarks undergrund (herefter under-

grundsløven) og olierørledningsloven, som forbedrer 3. partsadgangen til infrastrukturen i den danske del af Nordsøen.

- Der udarbejdes en fast udbyttepolitik for Vækstfonden og Danmarks Eksportkredit, og forskudsmomsordningen afskaffes. Provenuet herfra medgår til at finansiere skattelempelserne.

Lovforslaget udmønter de elementer i aftalen, der vedrører dels ændringerne i reglerne for beskatning af kulbrinteindvindingsvirksomhed, dels afskaffelsen af forskudsmomsordningen.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Niveauet for den globale oliepris faldt brat i 2. halvår 2014, og olieprisen har trods en del udsving siden befundet sig på sit laveste niveau i en årrække. Kulbrinteproducenterne baserer deres beslutninger om eventuelle investeringer i indvindingsvirksomheden på både den aktuelle oliepris og deres forventninger til udviklingen heri, da olieprisen er et helt centralt element ved vurderingen af investeringernes rentabilitet.

Oliebranchen er generelt meget investeringstung, og omkostningerne til efterforskning, udbygning og drift af anlæg er høje. Det bratte fald i olieprisen i 2014 har ført til et markant fald i de globale investeringer i efterforskning og indvinding af olie og gas.

Det aktuelt lave olieprisniveau kan indebære en risiko for, at der ikke gennemføres de investeringer, der er nødvendige for at sikre, dels at nedslidt infrastruktur renoveres, dels at der sker udvikling og udnyttelse af nye fund, herunder fund, der er teknisk vanskelige at udnytte. De virksomheder, der udøver kulbrinteindvindingsvirksomhed i henhold til eneretsbevillingen, tilkendegav allerede i 2016, at de som følge af det aktuelle olieprisniveau ikke uden en ændring af de eksisterende skatteregler ville gennemføre en fuld genopbygning af anlæggene i Tyra-feltet. Disse anlæg står for indvinding og/eller behandling af godt 90 pct. af den danske gasproduktion.

Lovforslaget har til formål at imødegå den nævnte risiko ved at indføre midlertidige skattelempelser for investeringer, der foretages i et vindue i perioden 2017-2025.

Vinduet omfatter investeringer i visse driftsmidler (borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg til forundersøgelse, efterforskning, indvinding og raffinering af olie og gas), når disse driftsmidler anvendes i forbindelse med erhvervelse af kulbrinteskattepligtige indtægter forbundet med indvinding af kulbrinter. Det er en betingelse, at de pågældende investeringer er indeholdt i planer og arbejder, der indsendes til godkendelse efter undergrundsløven i perioden 2017-2025, og at investeringerne godkendes og ibrugtages senest den 31. december 2026. Skattelempelserne kan kun opnås i det omfang, betalinger for de pågældende investeringer er gennemført inden for vinduet.

Investeringsvinduet indebærer følgende lempelser af kulbrintebeskatningen:

- En forhøjelse af kulbrintefradraget fra 5 pct. årligt over 6 år til 6½ pct. årligt over 6 år.
- En forhøjelse af satsen for saldoafskrivninger i kulbrinteskatten fra 15 pct. til 20 pct. vedrørende betalinger for visse aktiver (som f.eks. produktionsplatforme)
- En fremrykning af fradragstidspunktet for de forhøjede fradrag fra ibrugtagningstidspunktet til betalingstidspunktet.

Det foreslås, at det skal være valgfrit for den enkelte kulbrinteproducent, om de lempelige regler i investeringsvinduet benyttes eller ej. Baggrunden herfor er, at den nedenfor omtalte tilbagebetalingsordning kan indebære, at nogle virksomheder kan anse det for mere hensigtsmæssigt at anvende de allerede gældende regler fremfor at udnytte skattelempelserne i investeringsvinduet.

De skattelempelser, der vil følge af forslaget om investeringsvinduet, kan udnyttes allerede på det tidspunkt, hvor betaling for investeringerne gennemføres. Indtægterne ved salg af olie og gas, som investeringerne skal tilvejebringe, vil derimod først aktualiseres senere, og hvis olieprisen i mellemtiden

er steget (væsentligt) i forhold til det nuværende niveau, vil producenterne kunne opnå en utilsigtet høj fortjeneste på de investeringer, der er gennemført i vinduet.

For at sikre balancen i ordningen foreslås der derfor samtidig en tilbagebetalingsordning, der vil indebære, at den skattelempelse, der opnås ved benyttelse af investeringsvinduet, helt eller delvist tilbagebetales, hvis olieprisen efterfølgende stiger væsentligt i forhold til det nuværende niveau. Tilbagebetalingen vil efter forslaget skulle ske ved, at kulbrinteproducenter, der vælger at benytte investeringsvinduet, pålægges en tillægsskat, hvis den gennemsnitlige oliepris i løbet af året fra og med 2022 når et bestemt niveau.

Tillægsskatten skal ifølge forslaget betales af overskuddet fra kulbrinteindvinding før skat og renteudgifter (EBIT). Anvendelsen af EBIT som beskatningsgrundlag har navnlig til formål at sikre, at kulbrintevirksomhedernes individuelle finansieringsstruktur ikke skal kunne påvirke tillægsskattens størrelse.

Det foreslås, at den sats, hvormed tillægsskatten skal beregnes, skal afhænge af den gennemsnitlige oliepris i de enkelte indkomstår. I indkomstår, hvor den gennemsnitlige oliepris har været 75 USD per tønde eller mere (2017-niveau), skal der ifølge betales forslaget en tillægsskat svarende til 5 pct. af EBIT, mens tillægsskatten vil udgøre 10 pct. af EBIT, hvis årets gennemsnitlige oliepris har været 85 USD per tønde eller mere (2017-niveau). Formålet hermed er at sikre en hurtigere tilbagebetaling i tilfælde af meget høje oliepriser.

For så vidt angår beskatning af kulbrintevirksomheder har forslaget endelig til formål at indføre hjemmel til at beskatte genvundne afskrivninger på driftsmidler, der afstås under den løbende drift. En sådan beskatning svarer til den, der normalt følger af afskrivningslovens almindelige regler.

En del af finansieringen af skattelempelsen for kulbrinteindvinding tilvejebringes via en afskaffelse af forskudsmomsordningen. Forskudsmomsordningen er en særlig dansk ordning, der under visse betingelser giver virksomheder med negativt momstilsvær mulighed for at få udbetalt et rentefrit lån hos staten. Muligheden for at optage lån er således bestemt ud fra momsoplysninger, men ordningen er ikke en del af momssystemet. Ordningen blev indført i 1980 for at fremme eksporten i en tid, hvor arbejdsløsheden i Danmark var høj, betalingsbalanceunderskuddet stort m.v. Den økonomiske situation er i dag væsentligt anderledes blandt andet som følge af væsentligt lavere renter, hvorfor ordningen derfor ikke længere kan forklares af konjunkturmæssige årsager.

De samlede udbetalinger i forskudsmomsordningen er steget markant de seneste år fra ca. 6 mia. kr. i 2010 til ca. 9,5 mia. kr. i 2015. Denne udvikling skyldes hovedsagelig, at ændringer i momsreglerne har medført, at flere transportydelser fra 2010 og energiprodukter (olie, gas og el) fra 2012 kan indgå i eksportmomsregistreringerne, hvilket har givet større lån end oprindeligt tiltænkt. Der er ca. 1.650 virksomheder, der benytter ordningen. De 10 største udlåns andel af de samlede udlån er steget fra ca. 23 pct. i 2009 til ca. 53 pct. i 2015. I 2016 skønnes de samlede udbetalinger i ordningen at udgøre ca. 10,3 mia. kr.

Herudover har SKAT oplyst, at andre virksomheder end eksportvirksomheder i stigende grad viser interesse i at benytte ordningen. Det er i denne forbindelse vurderet, at ordningen på grund af statsstøttere reglerne ikke længere kan afgrænses til eksportvirksomheder. Derfor vil virksomheder, hvor der er større risiko for tab og svig, i fremtiden kunne indgå i ordningen. Det kan f.eks. være bygge- og anlægsvirksomheder, ejendomsselskaber og nystartede virksomheder med negativt momstilsvær i en længere periode på grund af større investeringer/indkøb end salg. Det vurderes, at sådanne virksomheder har større risiko for konkurs end egentlige eksportvirksomheder, hvilket øger statens risiko for tab i ordningen. Desuden vurderes det, at ordningen fremover vil være mere udsat for svig, bl.a. fordi virksomheder ved opstart kan få udbetalt beløb på baggrund af et budget og forventet negativt momstilsvær.

På denne baggrund foreslås forskudsmomsordningen ophævet fra og med den 1. januar 2018. Ophævel-

sen vil medføre, at virksomhederne skal tilbagebetale de lånte beløb til staten. Det nuværende renteniveau vurderes dog at gøre alternativ finansiering relativ billig.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Lempelse af beskatningen af kulbrinteaktivitet for investeringer i perioden 2017-2025

2.1.1. Gældende ret

Beskatningen af selskaber, der har indkomst ved indvinding af olie og gas, sker dels via den almindelige selskabsskat og tillægsselskabsskat, dels via den særlige kulbrinteskate, jf. kulbrinteskattelovens § 2. Samtidig deltager staten gennem Nordsøfonden med (typisk) 20 pct. i de enkelte koncessioner.

Selskabsskatten udgør i alt 25 pct. (22 pct. selskabsskat og 3 pct. tillægsselskabsskat), og kulbrinteskatten udgør 52 pct. Selskabsskatten kan fradrages ved opgørelsen af den indkomst, hvoraf der skal svares kulbrinteskate, jf. kulbrinteskattelovens § 20 D.

Indkomsten fra indvinding opgøres særskilt til brug for beregningen af selskabsskat/tillægsselskabsskat og kulbrinteskate, og der foretages således to indkomstopgørelser:

- En til brug for beregningen af selskabsskat/tillægsselskabsskat.
- En til brug for beregningen af kulbrinteskate.

Ved begge opgørelser kan den skattepligtige alene fradrage udgifter, der vedrører indtægterne ved indvindingsaktiviteten.

Der er ved begge opgørelser fradrag for afskrivning efter afskrivningslovens almindelige regler herom, jf. afskrivningslovens §§ 8-9. Efter reglerne i afskrivningsloven anses borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg til forundersøgelse, efterforskning, indvinding og raffinering af olie og gas for driftsmidler, for hvilke der skal føres en særskilt saldo, jf. afskrivningslovens § 5 C. Der kan foretages afskrivninger på denne særskilte saldo med op til 15 pct. årligt. Anvendes de pågældende driftsmidler også til anden virksomhed, foretages afskrivning kun på den del af saldoværdien, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse af aktivet ved kulbrinteaktiviteten, og afskrivning sker i så fald særskilt for hvert aktiv.

Det afgørende for, om den skattepligtige kan påbegynde afskrivning på et aktiv, er efter afskrivningslovens § 3, om aktivet kan anses for anskaffet i afskrivningslovens forstand.

Efter afskrivningslovens § 3 anses et driftsmiddel for anskaffet, når det er

- 1) leveret til en igangværende virksomhed,
- 2) bestemt til at indgå i virksomhedens drift og
- 3) færdiggjort i et sådant omfang, at det kan indgå i driften.

Da f.eks. arbejdet med at etablere produktionsplatforme til brug i forbindelse med kulbrinteindvindingsaktivitet kan strække sig over en årrække, vil der kunne forløbe en ganske lang periode fra det tidspunkt, hvor en betaling vedrørende anskaffelse af sådanne driftsmidler er gennemført, indtil afskrivning på aktivet kan påbegyndes.

Når der påbegyndes afskrivning på driftsmidler i form af borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg, der anvendes i forbindelse med erhvervelse af indtægt ved kulbrinteindvindingsaktivitet, indrømmes der ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten et kulbrintefradrag på 5 pct. af den afskrivningsberettigede anskaffelsessum, jf. kulbrinteskattelovens § 20 C. Fradraget indrømmes både i det år, hvor afskrivningerne påbegyndes, og i de følgende 5 indkomstår, og samlet vil fradraget i kulbrinteindkomsten derfor udgøre 30 pct. af den afskrivningsberettigede anskaffelsessum i løbet af den 6-årige periode.

2.1.2. Lovforslaget

Med henblik på at fremme incitamentet til at foretage investeringer vedrørende produktion af olie og

gas i Nordsøen foreslås der indført en valgfri ordning, der medfører en skattemæssig lempelse for visse investeringer foretaget i et vindue omfattende perioden 2017-2025.

Skattelemplerne finder efter forslaget anvendelse på investeringer foretaget inden for vinduet i form af anskaffelse af visse driftsmidler (borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg til forundersøgelse, efterforskning, indvinding og raffinering af olie og gas). Det er en betingelse, at driftsmidlerne skal anvendes i forbindelse med erhvervelse af indtægt ved indvinding (produktion og behandling) af kulbrinter.

Den foreslåede ordning finder kun anvendelse på betalinger for denne type investeringer, der gennemføres inden for vinduet, dvs. i perioden 2017-2025.

Det foreslås endvidere, at det skal være en betingelse for opnåelsen af de skattemæssige lempelser, at driftsmidlerne anskaffes i henhold til en plan, der skal godkendes efter undergrundsloven og er indsendt til godkendelse inden for vinduet. Hvis investeringen sker i henhold til en plan, der før 1. januar 2017 er indsendt til godkendelse efter undergrundsloven, vil der efter forslaget ikke kunne opnås en skattemæssig lempelse for nogen del af investeringen, selv om betalingen for anskaffelse af driftsmidlet først gennemføres den 1. januar 2017 eller senere. Dette skal ses i lyset af, at der i disse tilfælde ikke vurderes at være behov for det skattemæssige incitament til gennemførelse af investeringer, som det er regelsættets grundlæggende formål at tilvejebringe.

Endelig foreslås det, at ordningen kun skal finde anvendelse, når det på betalingstidspunktet af virksomhederne er forudsat, at der senest i indkomståret 2026 dels er sket godkendelse af den indsendte plan i henhold til undergrundsloven, dels kan påbegyndes afskrivning på driftsmidlerne. Baggrunden herfor er, at det ikke er hensigten med forslaget at indrømme skattelempler for betalinger vedrørende investeringer, der enten slet ikke gennemføres på grund af manglende tilladelse efter undergrundsloven, eller som først tages i brug efter investeringsvinduet udløb.

Hvis ordningen er anvendt på betalinger, men det efterfølgende viser sig, at der ikke senest i indkomståret 2026 opnås godkendelse efter undergrundsloven og kan påbegyndes afskrivning på driftsmidlerne efter afskrivningslovens regler, vil indkomstansættelserne i tidligere indkomstår efter forslaget skulle genoptages, således at der sker elimination af de skattefordele, som anvendelsen af ordningen har medført. Det foreslås dog, at ordningen kan anvendes på betalinger for et driftsmiddel, selv om afskrivning på det pågældende driftsmiddel først kan påbegyndes i indkomståret 2027, hvis afskrivning ikke kunne påbegyndes senest i indkomståret 2026 som følge af forhold uden for den skattepligtiges kontrol, der har karakter af force majeure.

Skattelemplerne efter forslaget vedrører kun opgørelsen af kulbrinteindkomsten.

For så vidt angår afskrivninger foreslås en fremrykning af afskrivningstidspunktet og en forhøjelse af afskrivningssatsen, idet de betalinger, der omfattes af ordningen, efter forslaget skal tilføres en særskilt saldo, hvorpå der kan afskrives med op til 20 pct. årligt. Denne særskilte saldo vil der kunne afskrives på med den forhøjede sats også efter investeringsvinduet ophør, selv om der på dette tidspunkt ikke længere vil ske yderligere tilførsler til saldoen.

Forslaget indebærer ingen ændringer i reglerne om afskrivninger for så vidt angår den indkomstopgørelse, der ligger til grund for beregningen af selskabsskat/tillægsselskabsskat. Det betyder, at der ved denne indkomstopgørelse fortsat først kan påbegyndes afskrivninger på ibrugtagningstidspunktet, og at afskrivningssatsen fortsat er 15 pct.

Da den pågældende indkomstopgørelse også – med nærmere angivne ændringer – danner grundlag for opgørelsen af kulbrinteindkomsten, foreslås det, at de kulbrinteskattepligtige, der har valgt at anvende den foreslåede ordning for betalinger gennemført i investeringsvinduet, pålægges en pligt til at oplyse det tidspunkt, hvorpå der påbegyndes afskrivninger på de relevante driftsmidler i relation til opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst, og at der herefter sker en korrektion af den almindelige driftsmidelsaldo, der anvendes ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten. Dette er nødvendigt, hvis der ikke skal

skabes mulighed for to gange at foretage fradrag for afskrivninger i kulbrinteindkomsten vedrørende samme beløb.

Det foreslås, at denne korrektion sker ved, at de betalinger på de pågældende driftsmidler, der er tilført den særskilte saldo, hvorpå afskrivninger sker fremrykket og til en forhøjet sats, på ibrugtagningstidspunktet skal fragå den almindelige driftsmiddelsaldo, som danner grundlag for fradrag i kulbrinteindkomsten.

Ved afståelse af et driftsmiddel eller et igangværende arbejde vedrørende et driftsmiddel i tilfælde, hvor betalinger vedrørende driftsmidlet eller det igangværende arbejde er blevet tilført den foreslåede særskilte saldo, hvorpå afskrivninger kan fremrykkes og foretages med en forhøjet sats, vil afståelsen kunne indebære, at den særskilte saldo samlet set bliver negativ. Der foreslås – som supplement til den generelle hjemmel til beskatning af genvundne afskrivninger, som forslaget indeholder, jf. punkt 3.3 – indført en særlig hjemmel til beskatning af en sådan negativ saldo, og efter forslaget skal beskatningen gennemføres i det indkomstår, hvor den negative saldo på den særskilte saldo opstår, uden at den kan udlignes ved betalinger gennemført i det følgende indkomstår.

Forslaget skal ses i lyset af, at den skattemæssige lempelse, som de foreslåede regler indebærer, vil skabe en særlig mulighed for at realisere en skattemæssig fortjeneste i form af genvundne afskrivninger ved overdragelse af driftsmidler til handelsværdien, fordi der kan foretages forhøjede skattemæssige afskrivninger allerede i takt med gennemførslen af betalinger for de pågældende driftsmidler. Det vil navnlig være tilfældet, hvis en overdragelse gennemføres inden for en kort årrække fra det tidspunkt, hvor betalingerne er gennemført.

For så vidt angår kulbrintefradrag foreslås det, at de betalinger, der efter forslaget skal tilføres den særskilte driftsmiddelsaldo, hvorpå afskrivninger sker fremrykket og med en forhøjet sats, også skal indebære adgang til et forhøjet (fra 5 pct. til 6,5 pct.) og fremrykket (fra tidspunktet for påbegyndelse af afskrivninger efter afskrivningslovens almindelige regler til betalingstidspunktet) kulbrintefradrag ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst. Dette kulbrintefradrag skal efter forslaget lige som det eksisterende kulbrintefradrag indrømmes i en 6-årig periode, men altså startende i betalingsåret frem for ibrugtagningsåret. Det vil samlet udgøre 39 pct. af de betalinger, der i indkomståret inden for investeringsvinduet gennemføres i relation til de investeringer, der er omfattet af ordningen.

Det forhøjede og fremrykkede kulbrintefradrag skal efter forslaget træde i stedet for det almindelige kulbrintefradrag. Det betyder, at de beløb, der allerede er indrømmet kulbrintefradrag for efter forslagets bestemmelser, ikke (på ny) skal kunne fratrækkes efter de gældende regler for kulbrintefradrag. Forslaget giver altså ikke mulighed for at dobbelt kulbrintefradrag for samme beløb.

Hvis et driftsmiddel afstås eller overgår til anden anvendelse end virksomhed med indvinding af kulbrinter, vil det forhøjede fradrag, der kan henføres til et bestemt driftsmiddel, efter forslaget skulle bortfalde fremadrettet, hvilket svarer til de regler, der gælder for det eksisterende kulbrintefradrag.

2.2. Tilbagebetalingsordning ved høje oliepriser

Der foreslås indført en særlig ordning, hvorefter selskaber, der vælger at gøre brug af investeringsvinduet, ved høje oliepriser i forhold til det nuværende niveau vil blive pålagt en tillægsskat med henblik på hel eller delvis tilbagebetaling af en beregnet økonomisk fordel ved anvendelsen af de foreslåede skattelemper.

Tillægsskatten skal efter forslaget opkræves for indkomstårene 2022-2037 (begge indkomstår inklusive) og svares af det skattepligtige overskud fra kulbrinteindvinding før skat og renteudgifter (EBIT). Det foreslås, at en tillægsskat på 5 pct. bliver udløst, hvis olieprisen i gennemsnit over et år er 75 USD per tønde (2017-priser) eller derover. Hvis olieprisen er 85 USD per tønde (2017-priser) eller derover, udgør tillægsskatten efter forslaget dog 10 pct. De gennemsnitspriser på henholdsvis 75 og 85 USD per tønde

(2017-priser), der udløser tillægsskatten, forhøjes ifølge forslaget fra og med 2018 med 2,0 pct. årligt for at tage højde for den del af prisudviklingen, der kan henføres til den almindelige inflation.

Hvis den gennemsnitlige oliepris i et indkomstår overstiger 75 USD per tønde (i 2017-priser), vil virksomhederne ved anvendelse af de foreslåede skattelempler i investeringsvinduet få mulighed for at opnå et afkast af investeringerne, som må anses for at overstige, hvad der ud fra en samfundsøkonomisk synsvinkel udgør en rimelig fordeling af overskuddet fra kulbrinteindvinding mellem virksomhederne og staten. Det er baggrunden for forslaget om, at en virksomhed, der har gjort brug af skattelemplerne og opnår overskud ved kulbrinteindvindingsaktiviteterne, i givet fald skal betale en tillægsskat. Satsen på 5 pct. er foreslået under hensyntagen til dels en rimelig fordeling af overskuddet mellem virksomhederne og staten, dels at tillægsskatten foreslås gjort fradragsberettiget ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst. Dette fradrag har en skatteværdi på 52 pct.

De ovennævnte hensyn vil i endnu højere grad gøre sig gældende, hvis olieprisen er 85 USD per tønde (2017-priser) eller derover, og i givet fald foreslås satsen derfor fastsat til 10 pct. af EBIT.

Den periode, hvori tillægsskatten efter forslaget kan opkræves, indebærer, at virksomhederne får mulighed for at opnå et afkast af investeringer gennemført med skattelemplerne, inden tillægsskat for første gang kan kræves for indkomståret 2022.

Det foreslås, at fastlæggelsen af, om de gennemsnitspriser, der udløser tillægsskatten, er nået, sker ved, at Danmarks Statistik for indkomstårene 2022–2037 offentliggør en gennemsnitlig årlig oliepris, som baseres på den offentligt tilgængelige (mod betaling) Brent Dated referencepris, som af markedet generelt anses for det relevante benchmark for udviklingen i olieprisen i relation til de råolietyper, som produceres i Nordsøen. Bortfalder denne referencepris, eller ændrer dens grundlag sig væsentligt, foreslås det, at den af Danmarks Statistik offentliggjorte gennemsnitlige årlig oliepris baseres på et tilsvarende transparent, offentligt tilgængeligt, internationalt prisindeks, som så vidt muligt afspejler de karakteristika, der gælder for olieproduktionen i den danske del af Nordsøenden.

Et centralt element i den foreslåede ordning er, at virksomhederne skal føre en tillægsskattekonto, hvis aktuelle indestående udgør det maksimale beløb, der i et indkomstår kan opkræves i tillægsskat. Denne tillægsskattekonto foreslås i hvert indkomstår indtil investeringsvinduet udløb ved udgangen af 2025 tilført 20,1 pct. af de betalinger, for hvilke skattelemplerne har fundet anvendelse.

Procentsatsen (20,1 pct.) er baseret på en beregning af den gennemsnitlige økonomiske fordel, som skattelemplerne i form af forhøjede og fremrykkede afskrivninger og kulbrintefradrag vil have for virksomheder, der fuldt ud kan udnytte fordelene. Grundlaget for denne beregning har været Energistyrelsens produktionsprognose, som er offentliggjort april 2017, der indeholder et skøn over omfanget af investeringerne i den periode, som investeringsvinduet dækker, idet der af Energistyrelsen ligeledes er skønnet over den gennemsnitlige periode, der vil forløbe mellem betalinger for og ibrugtagning af de relevante investeringer.

Når der betales tillægsskat, foreslås det, at det betalte beløb skal fragå tillægsskattekontoen. Efter forslaget vil kontoen ligeledes skulle nedsættes med en gradvist faldende andel af en eventuel fortjeneste i form af genvundne afskrivninger, der måtte blive konstateret på den særskilte saldo, hvorpå der kan foretages forhøjede og fremrykkede afskrivninger. Andelen vil efter forslaget udgøre 25 pct. i de første tre indkomstår efter det indkomstår efter valg af ordningen, og den nedsættes herefter med 1/10 fordelt over de følgende 10 indkomstår.

Tilbagebetalingssaldoen foreslås forrentet med 4,5 pct. årligt fra indkomståret 2022 (med tilskrivning til kontoen i indkomståret 2023) indtil udgangen af indkomståret 2037, hvor tilbagebetalingssaldoen efter forslaget skal bortfalde.

Som led i tilbagebetalingsordningen foreslås der indført værnsregler om, at en erhverver af rettigheder til kulbrinteindvindingsvirksomhed succederer i afhænderens eventuelle tillægsskattekonto og pligt til at

betale tillægsskat i det omfang, disse kan henføres til den overdragne virksomhed. Dette forslag skal ses i lyset af, at det er den virksomhed, der har retten til at indvinde kulbrinter, der vil realisere det afkast, som knytter sig til de investeringer, som den afhændende virksomhed har gennemført under opnåelse af de særlige skattelempelser i investeringsvinduet.

Endelig foreslås der i tilknytning hertil også en regel om solidarisk hæftelse, hvorefter sælgeren hæfter for erhververens eventuelle manglende betaling af tillægsskat. Dette skal sikre, at selskaberne ikke kan organisere eller omstrukturere sig ud af tilbagebetalingsforpligtelsen.

2.3. Beskatning af genvundne afskrivninger på driftsmidler, der afstås under den løbende drift

2.3.1. Gældende ret

Afstås et afskrivningsberettiget driftsmiddel, skal afståelsessummen fratrækkes i den saldo, som der afskrives på. Er saldoen ved udgangen af et indkomstår negativ, er det udtryk for, at den skattepligtige har oppebåret afståelsessummen, der overstiger den nedskrevne værdi af de afskrivningsberettigede aktiver, der indgår på saldoen. Afskrivningerne har altså oversteget aktivernes faktisk konstaterbare værdiforringelse (genvundne afskrivninger). Efter afskrivningslovens regler indebærer det, at den negative saldo skal udlignes ved anskaffelser i det følgende indkomstår, idet den negative saldo i modsat fald skal indtægtsføres.

Fortjeneste og tab på en driftsmiddelsaldo i forbindelse med virksomhedsophør eller -afståelse skal ligeledes medregnes i indkomstopgørelsen efter afskrivningslovens regler.

Ved indkomstopgørelserne efter kulbrinteskatteloven er der ikke hjemmel til at beskatte genvundne afskrivninger på driftsmidler, der afstås under den løbende drift. Fortjeneste og tab på en driftsmiddelsaldo i forbindelse med virksomhedsophør eller -afståelse skal derimod medregnes ved indkomstopgørelserne efter reglerne i afskrivningsloven.

2.3.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der indføres hjemmel til at beskatte genvundne afskrivninger på driftsmidler, der afstås under den løbende drift. Afskrivningslovens regler indebærer generelt, at genvundne afskrivninger beskattes, når driftsmidler afstås under den løbende drift. Der ses ikke at være nogen grund til, at der i relation til beskatning efter kulbrinteskatteloven opretholdes en regel, der afviger herfra.

2.4. Afskaffelse af forskudsmomsordningen

2.4.1. Gældende ret

Virksomheder med negativt momstilsvaer kan på visse betingelser få udbetalt forskudsmoms.

Forskudsmomsordningen har frem til i dag i altovervejende grad været benyttet af eksportvirksomheder, som det også var hensigten, herunder fra 1988 af virksomheder, som har udskilt deres eksportvirksomhed i særlige momsregistreringer. De særlige eksportmomsregistreringer har til formål at købe eksportvaren af hovedvirksomheden, og da der er nulmoms på eksport, vil eksportmomsregistreringen altid have et negativt momstilsvaer, idet momsen fra købet af hovedvirksomheden kan fradrages. Hovedvirksomheden vil til gengæld have positivt momstilsvaer, da den skal betale momsen af salget til eksportregistreringen.

Nystartede virksomheder kan indtræde i ordningen på baggrund af et budget for de første 12 måneder.

Forskudsmomsordningen indebærer i realiteten, at der gives et rentefrit lån på 3/52 af seneste års negative momstilsvaer. De 3/52 er oprindeligt fastsat ud fra den tid (ca. 3 uger), der gennemsnitlig går, før en månedsafregnende virksomhed (med negativt momstilsvaer) får fradrag for moms på indkøb i forhold til, hvornår indkøbet foretages.

De udbetalte beløb i ordningen reguleres årligt på grundlag af virksomhedens opgørelse af den samlede

overskydende afgift i de forudgående 12 måneder opgjort som anført ovenfor. Opgørelsen skal være SKAT i hænde inden 4 uger efter udløbet af de 12 måneder. Der foretages ikke regulering for beløb under 1.000 kr.

En virksomhed vil skulle tilbagebetale det udbetalte beløb eller en del heraf, såfremt den numeriske værdi af virksomhedens negative tilsvær for året er mindre end sidste år. Er den numeriske værdi større, øges beløbet. Tidspunktet for regulering afhænger af, hvornår på året den enkelte virksomhed er indtrådt i ordningen.

Såfremt en virksomhed ikke længere opfylder betingelsen for forskudsmoms, f.eks. hvis virksomheden ikke længere har regelmæssigt negativt momstilsvær, eller at virksomheden ophører, skal der ske en tilbagebetaling af det modtagne beløb. Regler for reguleringen er fastsat i bekendtgørelse nr. 1174 af 22. december 1994 om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter.

Forsætlig eller groft uagtsom adfærd i forbindelse med afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller fortielser af oplysninger til brug for kontrollen med beregning, regulering og udbetaling af beløb eller tilbagebetaling af afgift er strafbelagt.

2.4.2. Lovforslaget

Den økonomiske situation er i dag væsentligt anderledes, end da forskudsmomsordningen blev indført som eksportfremmende foranstaltning i 1980, og ordningen kan ikke længere forklares af konjunkturmæssige forhold. Udlånene i ordningen er steget markant de seneste år, og det vurderes endvidere, at der er en vis sandsynlighed for, at andre typer virksomheder end eksportvirksomheder, der er mere svigudsatte og har større risiko for konkurs, vil benytte ordningen fremadrettet.

På denne baggrund foreslås forskudsmomsordningen ophævet. Udlånsrenten er historisk lav, således at omkostningerne ved alternativ finansiering er relativt lave.

Det foreslås, jf. lovforslagets § 2, at virksomheder i ordningen skal indbetale det beløb, som de har fået udbetalt som forskudsmoms, til SKAT senest den 15. januar 2018. Det vurderes, at virksomhederne inden dette tidspunkt kan fremskaffe eventuel nødvendig alternativ likviditet.

Lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter indeholder også bestemmelser om, at virksomheder på visse betingelser kan få tilbagebetalt en række energiafgifter månedligt i stedet for kvartalsvis. Disse regler berøres ikke af lovforslaget.

Vedtagelse af lovforslaget vil betyde, at der skal ske ændringer i bekendtgørelse nr. 1174 af 22. december 1994 om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, således at de fastsatte regler i relation til forskudsmomsordningen ophæves.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

3.1. Lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer

Mindreprovenu for staten ved de skattemæssige lempelser, der kan opnås i investeringsvinduet, varierer markant over årene og udgør således efter tilbageløb mellem ca. 100 mio. kr. og ca. 1.540 mio. kr. frem til 2025. Den store variation i mindreprovenu over årene skal ses i lyset af, at investeringsaktiviteterne varierer markant fra år til år.

Tabel 1

Mindreprovenu ved skattelempelser i et investeringsvindue

Mio. kr. (2017-niveau)	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt
------------------------	------	------	------	------	------	------	------	------	------	--------

Umiddelbar provenuvirkning	310	635	1.005	1.510	1.925	945	265	125	235	55
Provenuvirkning efter tilbageløb	245	510	805	1.210	1.540	755	210	100	190	45
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	245	510	805	1.210	1.540	755	210	100	190	45

Kilde: Skatteministeriets beregninger på baggrund af den senest offentliggjorte produktionsprognose fra Energistyrelsen og oplysninger fra Finansministeriet.

I tilfælde af, at der udløses hel eller delvis tilbagebetaling af lempelserne som følge af en særligt gunstig udvikling i olieprisen, reduceres mindreprovenuet.

Forslaget om investeringsvinduet skønnes at have begrænsede administrative konsekvenser for det offentlige. De foreslåede regler vil indebære, at de kulbrinteskattepligtige vil skulle føre en række nye skattemæssige saldi, og SKAT vil skulle varetage nye opgaver i forbindelse med administrationen og kontrollen heraf, bl.a. i relation til eventuel opgørelse og opkrævning af tillægsskat efter reglen i den foreslåede § 20 J i kulbrinteskatteloven. Det skønnes på den baggrund, at forslaget om investeringsvinduet vil kræve ca. 1 yderligere årsværk i SKAT.

Lovforslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regionerne og kommunerne.

3.2. Afskaffelse af forskudsmomsordningen

En afskaffelse af forskudsmomsordningen indebærer ud over en positiv rentevirkning for staten som følge af tilbagebetaling af de udestående lån i ordningen også færre tab på dårligere betalere. Forslaget skønnes på denne baggrund at tilvejebringe et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 150 mio. kr. i 2018 stigende til ca. 470 mio. kr. i 2025 (2017-niveau).

Tabel 2

Merprovenu opgjort efter tilbageløb og adfærd ved afskaffelse af forskudsmomsordningen pr. 1. januar 2018 og betalingebetaling af udbetalte beløb pr. 15. januar 2018

Mio. kr. (2017-niveau)	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt
Umiddelbar provenuvirkning	160	250	290	330	380	430	480	520	500
Provenuvirkning efter tilbageløb	150	230	270	310	360	400	440	490	470
Provenuvirkning efter tilbageløb og adfærd	150	220	260	300	340	380	420	470	450

Kilde: Skatteministeriet.

Det er forudsat, at rentevirkningen for staten svarer til renten på en 10-årig statsobligation, som forudsættes at stige fra et forventet renteniveau på ca. 1,1 pct. i 2018 til 4,5 pct. i 2025. Forventningen om et stigende renteniveau frem mod 2025 er forklaringen på, at merprovenuet ved en afskaffelse af forskudsmomsordningen stiger frem mod 2025.

En afskaffelse af forskudsmomsordningen skønnes at medføre en besparelse på 1 årsværk i SKAT, idet forskudsmomsordningen ikke længere skal administreres og kontrolleres.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

For så vist angår de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet vil forslaget om lempelse af beskatningen af kulbrintevirksomhed for visse investeringer forbedre investeringsvilkårene ved produktion af olie og gas i Nordsøen og sikre, at de resterende olie- og gasressourcer kan indvindes.

Under forudsætning af, at alle virksomheder refinansierer de beløb, som de hidtil har fået udbetalt i forskudsmomsordningen, således at virksomhederne fremadrettet får renteudgifter svarende til renten på 10-årige statsobligationer, skønnes forslaget om ophævelsen af forskudsmomsordningen samlet set at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser på ca. 120 mio. kr. i 2018 stigende til ca. 470 mio. kr. i 2025.

Tabel 3

Erhvervsøkonomiske konsekvenser ved afskaffelsen af forskudsmomsordningen

Mio. kr. (2017-niveau)	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
Afskaffelse pr. 15. januar 2018	120	190	230	280	330	370	420	470

Kilde: Skatteministeriet.

Forslaget medfører begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, der består i, at de kulbrinteproducenter, der ønsker at benytte investeringsvinduet, skal føre en række nye skattemæssige saldi til brug for indkomstopgørelsen. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER) vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser under 4 mio. kr. årligt for erhvervslivet, og TER har derfor ikke kvantificeret de administrative konsekvenser af lovforslaget yderligere.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes at indebære en vis forøgelse af kulbrinteproduktionen i Nordsøen. Dette skal dog sammenholdes med, at lovforslaget sikrer udnyttelse af ressourcerne i Nordsøen, herunder af ressourcerne fra marginale olie- og gasfelter.

Lovforslaget skønnes samlet set ikke at have nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Ved vurderingen af, om en foranstaltning udgør statsstøtte, skal det efter artikel 107 TEUF undersøges om, (i) der er tale om en økonomisk fordel, (ii) der ydes af statsmidler, (iii) til visse virksomheder eller produktioner (kravet om selektivitet), og som (iv) derved fordrejer konkurrencen og påvirker samhandlen mellem medlemsstaterne. Disse fire betingelser skal alle være opfyldte, før der er tale om statsstøtte.

En foranstaltning, som afviger fra det almindelige system og derfor umiddelbart kan synes at være ydet til »visse virksomheder eller produktioner«, kan anses for ikke at opfylde kravet om selektivitet, hvis afvigelsen er begrundet i afgiftssystemets logik og almindelige opbygning.

De foreslåede skattelemper i investeringsvinduet er generelle og vil kunne anvendes af alle kulbrinteproducenter på ensartede vilkår.

Skattelemperne er dog midlertidige. Hvis en betaling ikke foretages inden for vinduet i årene 2017-2025, eller hvis betalingen vedrører en investering, der er omfattet af en plan, der før 2017 er indsendt til Energistyrelsen med henblik på godkendelse efter undergrundsloven, vil skattelemperne ikke kunne opnås.

Desuden har det været hensigten med de generelle skattelemper i investeringsvinduet, at de skulle

udformes på en sådan måde, at de ville kunne sikre en fuld genopbygning af anlæggene i Tyra-feltet, som står for indvinding og/eller behandling af 90 pct. af den danske gasproduktion.

På den baggrund har de foreslåede skattelempler i investeringsvinduet og den tilknyttede tilbagebetalingsmodel været forelagt Europa-Kommissionen, der ved et såkaldt comfort letter har bekræftet, at disse forslag ikke indeholder statsstøtteretlige aspekter.

Lovforslaget indeholder heller ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra og med den 23. juni 2017 til og med den 14. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, AmCham Denmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i SKAT, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætter Forening, Danske Advokater, Danske Rederier, Den danske Fondsmæglerforening, DI, DONG Oil Pipe A/S, DVCA, Ejendomsforeningen Danmark, Ejerlederne, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Finans og Leasing, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, Forsikring & Pension, HORESTA, Håndværksrådet, Investeringsfundsbranchen, Justitia, Kraka, Landbrug & Fødevarer, Lokale Pengeinstitutter, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nordsøfonden, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Rederiforeningen af 2010, Skatteankestyrelsen og SRF Skattefaglig Forening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Afskaffelsen af forskudsmomsordningen skønnes at medføre et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 150 mio. kr. i 2018 stigende til ca. 470 mio. kr. i 2025.	Skattelemplerne i investeringsvinduet skønnes at medføre et mindreprovenu, der i årene 2017-2025 varierer mellem ca. 100 mio. kr. og ca. 1.540 mio. kr. årligt, og et varigt årligt mindreprovenu efter tilbageløb på ca. 45 mio. kr. Den væsentlige variation i mindreprovenuet over årene skyldes markante variationer i investeringsaktiviteterne fra år til år. Mindreprovenuet reduceres i tilfælde af, at der udløses hel eller delvis tilbagebetaling af lempelserne.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Afskaffelsen af forskudsmomsordningen skønnes at medføre en besparelse på 1 årsværk i SKAT.	Administrationen af de nye regler i kulbrinteskatteloven vurderes at medføre et behov for et yderligere 1 årsværk i SKAT

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om skattelempelser i investeringsvinduet vil forbedre vilkårene ved investeringer i produktion af olie og gas i Nordsøen.	Afskaffelsen af forskudsmomsordningen skønnes at medføre merudgifter for erhvervslivet på ca. 120 mio. kr. i 2018 stigende til ca. 470 mio. kr. i 2025.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervslivet, men virksomheder, der vælger at gøre brug af skattelempelserne i investeringsvinduet, vil dog skulle føre en række yderligere skattemæssige saldi.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	De foreslåede skattelempelser i investeringsvinduet og den tilknyttede tilbagebetalingsmodel har været forelagt Europa-Kommissionen, der ved et såkaldt comfort letter har bekræftet, at disse forslag ikke indeholder statsstøtteretlige aspekter. Lovforslaget har heller ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen, der er ny, tager højde for den tillægsskat, der skal svares af skattepligtige, der har valgt at anvende skattelempelserne efter det i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede kapitel 3 B.

Til nr. 2

Ved indkomstopgørelserne efter kulbrinteskatteloven er der ikke hjemmel til at beskatte genvundne afskrivninger på driftsmidler, der afstås under den løbende drift. Fortjeneste og tab på en driftsmiddelsaldo i forbindelse med virksomhedsophør eller -afståelse skal derimod medregnes ved indkomstopgørelserne efter reglerne i afskrivningsloven, jf. kulbrinteskattelovens § 4, stk. 1, nr. 4.

Det foreslås, at der indføres hjemmel til at beskatte genvundne afskrivninger på driftsmidler, der anvendes i forbindelse med kulbrintevirksomhed, når afståelse sker i forbindelse med den løbende drift. Den foreslåede hjemmel omfatter både driftsmidler anvendt i forbindelse med forundersøgelser-

og efterforskningsvirksomhed og driftsmidler anvendt i forbindelse med erhvervelse af indtægter ved indvinding af kulbrinter.

Ved afståelse af driftsmidler under den løbende drift skal afståelsessummen fratrækkes driftsmiddelsaldoen, jf. den almindelige regel herom i afskrivningslovens § 5, stk. 2, der også finder anvendelse på afskrivninger ved indkomstopgørelserne efter kulbrinteskatteloven. Efter afskrivningslovens § 8, stk. 1, skal en negativ driftsmiddelsaldo ved indkomstårets udløb medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medmindre den negative saldo udlignes ved anskaffelser foretaget i det følgende indkomstår.

Afskrivningslovens § 8, stk. 1, skal efter forslaget fremover også finde anvendelse ved indkomstopgørelsen efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og dermed også ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten efter kapitel 3 A.

Til nr. 3

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede hjemmel til at beskatte genvundne afskrivninger på driftsmidler, der anvendes i forbindelse med kulbrintevirksomhed, når afståelse sker i forbindelse med den løbende drift.

Kulbrinteskattelovens § 4, stk. 3, 2. pkt., indeholder en særlig regel for indkomstopgørelsen i tilfælde, hvor der sker overdragelse af en del af en ejerandel til en licens, og hvor erhververen som vederlag for den overtagne licensandel forpligter sig til at betale en uforholdsmæssigt stor del af et allerede aftalt efterforskningsprogram. Bestemmelsen indebærer, at fortjenesten i forbindelse med overdragelsen af en licensandel i disse tilfælde først beskattes i takt med, at de pågældende efterforskningsudgifter afholdes, idet fortjenesten dog senest skal indtægtsføres i det tredje indkomstår efter overdragelsen.

En fortjeneste ved overdragelse af en licensandel vil kunne bestå i genvundne afskrivninger, der ifølge den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede bestemmelse skal medregnes ved indkomstopgørelsen. Bestemmelsen i § 4, stk. 3, 2. pkt., foreslås derfor gjort anvendelig også for denne form for fortjeneste.

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring, som tager højde for, at skattepligtige, der vælger at anvende reglerne i det foreslåede kapitel 3 B, skal opgøre kulbrinteindkomsten efter kapitel 3 A med de ændringer, der følger af de foreslåede bestemmelser i §§ 20 G-20 I.

Til nr. 5

Ved lov nr. 1636 af 26. december 2013 ophævedes den tidligere gældende bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 B, stk. 4.

Den foreslås på den baggrund, at henvisningen i § 20 B, stk. 3, til den nu ophævede bestemmelse i stk. 4 udgår.

Til nr. 6

Det foreslås, at der indføres et nyt kapitel 3 B, der indeholder de særlige regler, der gælder for virksomheder, der vælger at anvende kapitlets bestemmelser.

Det foreslåede § 20 F, stk. 1, opregner de betingelser, der skal være opfyldt, hvis skattelemplerne i det foreslåede investeringsvindue dækkende perioden 1. januar 2017 – 31. december 2025 skal kunne anvendes.

Det foreslås i § 20 F, stk. 1, nr. 1, at reglerne i kapitel 3 B kun kan anvendes for betalinger af anskaffelsessummer for driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 3, i investeringsvinduet, der omfatter indkomstårene 2017-2025. De driftsmidler, der er omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1,

nr. 3, er borerigge, produktionsplatforme og andre anlæg til forundersøgelse, efterforskning, indvinding og raffinering af olie og gas.

Bestemmelserne i det foreslåede kapitel 3 B finder desuden kun anvendelse for driftsmidler, der benyttes til formål omfattet af bestemmelsen i kulbrinteskattelovens § 8, stk. 1, det vil sige driftsmidler, der anvendes i forbindelse med kulbrinteindvindingsvirksomheden.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at der skal være tale om betalinger af anskaffelsessummer. Det beror på skattelovgivningens almindelige regler, om der er tale om en betaling, der skal medregnes til anskaffelsessummen for et driftsmiddel. Udgifter til forbedring af et allerede ibrugtaget driftsmiddel kan herefter medregnes til anskaffelsessummen som nævnt i den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 F, stk. 1. Dette følger nærmere af afskrivningslovens § 5, stk. 2, 3. pkt. Udgifter til vedligeholdelse heraf vil derimod ikke kunne medregnes, heller ikke selv om der er tale om et vedligeholdelsesarbejde, der er medtaget i en plan, der skal godkendes efter lov om Danmarks undergrund § 10, stk. 2 og 3, jf. nedenfor om den foreslåede bestemmelse i § 20 F, stk. 1, nr. 3. Omfatter en betaling både udgifter, der kan medregnes til et driftsmiddels anskaffelsessum, og udgifter vedrørende levering af andre varer eller ydelser, skal betalingen opdeles i overensstemmelse hermed.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 20 F, stk. 1, nr. 2, gælder endvidere, at betalingerne af anskaffelsessummerne skal være gennemført inden for investeringsvinduet, det vil sige inden for perioden fra og med den 1. januar 2017 til og med den 31. december 2025. Det er ikke nødvendigt, at anskaffelsessummen for driftsmidlerne fuldt ud er betalt inden for perioden, men reglerne i kapitlet finder i givet fald kun anvendelse på den del af den samlede anskaffelsessum, der er dækket af betalinger gennemført inden for investeringsvinduet.

I kravet om, at betalingerne skal »gennemføres« inden for investeringsvinduet, ligger, at anskaffelsessummen for et aktiv først kan anses for helt eller delvist betalt, når leverandøren af aktivet faktisk har modtaget betalingen.

I f. eks. et joint venture er det operatøren, der bogfører og betaler for det faktisk udførte arbejde. Typisk vil alle partnerne, herunder operatøren, afregne til joint venturets konto ved en betaling (en såkaldt »cash call«), før leverandøren får betalingen. En betaling fra en partner i et joint venture i henhold til et sådant cash call giver ikke adgang til anvendelse af reglerne i kapitlet, da betalingen sker til joint venturets konto og ikke til leverandøren. Da en betaling til en deponeringskonto, hvor deponeringskontoen for den kulbrinteskattepligtige fungerer som sikkerhed mod leverandørens insolvens eller misligholdelse, på tilsvarende måde ikke kan anses for at være en faktisk betaling til leverandøren, vil en sådan betaling heller ikke være omfattet af reglerne i kapitlet.

Det fremgår af den foreslåede § 20 F, stk. 1, nr. 3, at reglerne kun kan anvendes, hvis anskaffelsen af driftsmidlerne er omfattet af en plan, der kræver godkendelse efter undergrundslovens § 10, stk. 2 eller 3, og planen inden for investeringsvinduet dækkende perioden 1. januar 2017 – 31. december 2025 er indsendt til godkendelse efter disse bestemmelser. Undergrundslovens § 10, stk. 2, fastsætter, at planer vedrørende bl.a. indvindingsanlæg skal godkendes, inden indvinding og dertil sigtende foranstaltninger iværksættes. Efter undergrundslovens § 10, stk. 3, gælder der et tilsvarende krav om godkendelse ved væsentlige ændringer og tilføjelser til godkendte planer for indvindingsvirksomheden.

Hvis der ikke kræves godkendelse efter undergrundsloven, vil betalinger vedrørende arbejderne ikke være omfattet af de særlige regler i det foreslåede kapitel 3 B. Dette gælder også, selv om arbejderne medfører en forbedring af driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 3. Det vil være Energistyrelsen, der i forbindelse med sin administration af undergrundslovens § 10 vurderer, om arbejderne kræver godkendelse efter bestemmelsen.

Hvis anskaffelsen af driftsmidlerne fremgår af en plan indsendt til godkendelse før den 1. januar 2017, vil der ikke være mulighed for at anvende reglerne i kapitlet, heller ikke selv om anskaffelsessummen

for driftsmidlerne fuldt ud betales inden for investeringsvinduet. I givet fald vil den skattepligtige heller ikke kunne få adgang til at anvende reglerne i kapitlet på anskaffelsen ved at indsende en fornyet plan til godkendelse.

Selv om planen endnu ikke er indsendt til godkendelse efter undergrundsløven på det tidspunkt, hvor en betaling gennemføres, hindrer dette efter forslaget ikke anvendelsen af kapitlet, når blot den plan, som investeringen er omfattet af, indsendes inden investeringsvinduet udløb.

Endelig er det efter den foreslåede bestemmelse i § 20 F, stk. 1, nr. 4, en betingelse for anvendelsen af regelsættet, at den i nr. 3 omtalte plan er godkendt efter undergrundsløven senest i indkomståret 2026, og at betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf. afskrivningslovens § 3, også er opfyldt inden for samme tidsfrist. For så vidt angår den foreslåede bestemmelses krav om, at afskrivning på de driftsmidler, som betalingerne vedrører, kan påbegyndes senest den 31. december 2026, jf. afskrivningslovens § 3, bemærkes det, at denne bestemmelse opstiller tre betingelser for, at et driftsmiddel kan anses for leveret, og dermed at der kan foretages afskrivning på aktivet. Disse betingelser er, at driftsmidlet er (1) leveret til en igangværende virksomhed, (2) bestemt til at indgå i virksomhedens drift og (3) færdiggjort i et sådant omfang, at det kan indgå i driften.

Det er ikke nødvendigvis afklaret, hverken på betalingstidspunktet eller ved investeringsvinduet udløb, om og på hvilket tidspunkt den skattepligtiges investeringsplan godkendes efter undergrundsløven, eller om og på hvilket tidspunkt der kan påbegyndes afskrivning på driftsmidlerne efter afskrivningslovens regler. Det kræves efter forslaget blot, at disse forhold er på plads senest den 31. december 2026, altså 1 år efter investeringsvinduet udløb.

Konsekvensen af, at investeringsplanen ikke godkendes senest i indkomståret 2026, eller at der ikke kan påbegyndes afskrivninger på et driftsmiddel senest den 31. december 2026, er, at der sker genoptagelse af tidligere indkomstårs ansættelser, således at den kulbrinteskattepligtige bliver stillet, som om regelsættet ikke var blevet anvendt på de betalinger, for hvilke betingelsen ikke er opfyldt. Der henvises herom til den foreslåede § 20 I og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i § 20 F, stk. 2, at det skal være valgfrit for de kulbrinteskattepligtige at anvende de særlige regler i kapitel 3 B.

Når anvendelse af regelsættet efter forslaget er gjort valgfri, har det sammenhæng med kravet om, at den skattemæssige fordel helt eller delvist skal tilbagebetales via en tillægsskat, når den gennemsnitlige årlige oliepris overstiger 75 USD per tønde i årene 2022-2037, jf. den foreslåede § 20 J.

Tilbagebetalingsordningen er baseret på beregninger af den gennemsnitlige økonomiske fordel, som de kulbrinteskattepligtige virksomheder, der fuldt ud kan udnytte fordelene, kan forventes at opnå ved at anvende regelsættet. Det kan derfor ikke udelukkes, at kulbrinteskattepligtige virksomheder, der forventer, at de ved anvendelse af regelsættet vil opnå en økonomisk fordel, der er lavere end denne beregnede gennemsnitlige fordel, ikke vil anse det for attraktivt at anvende reglerne, men derimod vil foretrække at anvende de allerede gældende regler. Anvendelsen af regelsættet er derfor valgfri.

Det foreslås desuden, at valg af regelsættet i det foreslåede kapitel 3 B skal foretages i forbindelse med rettidig selvangivelse for det første indkomstår, hvor reglerne ønskes anvendt. Hvis valg af regelsættet ikke er angivet, eller hvis selvangivelsen ikke indgives rettidigt, kan reglerne i kapitel 3 B ikke finde anvendelse ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten for det pågældende indkomstår. Den kulbrinteskattepligtige har dog mulighed for evt. at vælge at anvende reglerne i kapitel 3 B i et senere indkomstår inden for vinduet.

Det er hensigten, at der i SKATs selvangivelsesblanket for skattepligtige, der er omfattet af kulbrinteskattelovens kapitel 3 A, indsættes et særligt afkrydsningsfelt, således at den skattepligtige ved afkrydsning kan angive, at regelsættet i kapitel 3 B ønskes anvendt.

Endelig foreslås det, at valg af regelsættet skal være bindende for samtlige betalinger omfattet af stk.

1 i det pågældende og efterfølgende indkomstår. Også på dette punkt skal forslaget ses i sammenhæng med den foreslåede tilbagebetalingsordning, jf. § 20 J. Det er således ikke hensigten, at den kulbrinteskattepligtige skal have mulighed for skiftevis udelukkende at anvende de gældende regler i kapitel 3 A og at anvende disse regler kombineret med reglerne i det foreslåede kapitel 3 B, alt efter hvad der konkret anses for mest fordelagtigt.

Hvis den skattepligtige på betalingstidspunktet ikke forventer, at betingelsen i forslagets stk. 1, nr. 4, vil blive opfyldt i relation til de pågældende betalinger, vil regelsættet ikke skulle anvendes i forhold til de pågældende betalinger, selv om betalingerne gennemføres inden for perioden 2017-2025.

Virksomheder, der vælger ikke at anvende regelsættet i det foreslåede kapitel 3 B, vil ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter kulbrinteskatteloven skulle anvende de eksisterende regler i kapitel 1-3 A og 4-5. De foreslåede ændringer i disse regler, som ikke kun vedrører de virksomheder, der har valgt beskatning efter det foreslåede kapitel 3 B, vil også skulle finde anvendelse.

Det foreslås i § 20 G, stk. 1, at skattepligtige, der har valgt at anvende det særlige regelsæt i kapitlet, skal føre en særskilt saldo, der tilføres alle betalinger omfattet af den foreslåede § 20 F, stk. 1, og fratrækkes salgssummer i medfør af det foreslåede § 20 G, stk. 3. Der vil efter forslaget ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten kunne fradrages afskrivninger på denne saldo med op til 20 pct. om året, jf. bestemmelsens 3. pkt. I forhold til de almindelige regler i afskrivningsloven indebærer dette en forhøjelse af afskrivningssatsen fra 15 til 20 pct. Da tilførslen til saldoen allerede sker på det tidspunkt, hvor betaling sker, vil de foreslåede regler desuden indebære en fremrykning af det tidspunkt, hvorpå afskrivninger kan påbegyndes, til betalingstidspunktet.

Der vil kunne være tilfælde, hvor den særskilte saldo efter det foreslåede stk. 1 kun omfatter nogle af de betalinger, der indgår i den samlede anskaffelsessum for et driftsmiddel, da det kun er betalinger gennemført i perioden 1. januar 2017 – 31. december 2025, der kan tilføres saldoen. En betaling gennemført i 2026 vil således ikke kunne tilføres den særskilte saldo, selv om alle tidligere betalinger vedrørende det pågældende driftsmiddel er blevet tilført saldoen, idet det af det foreslåede § 20 F, stk. 1, nr. 2, fremgår, at det er en betingelse, at betalingen gennemføres senest den 31. december 2025.

På den særskilte saldo kan også medtages eventuelle interne udgifter, f.eks. lønudgifter til egne ansatte i forbindelse med projektering, når sådanne udgifter kan medregnes i anskaffelsessummen for et driftsmiddel efter de almindelige regler i afskrivningsloven. De interne udgifter vil typisk være afholdt af operatøren i det joint venture, der varetager indvindingsvirksomheden. Når operatøren modtager afregning for de afholdte udgifter fra joint venturet, vil der være tale om en betaling, som hver enkelt deltager i joint venturet i givet fald kan medregne på den særskilte saldo, når udgifterne kan medregnes til anskaffelsessummen for driftsmidlet.

Når en betaling vedrører et driftsmiddel, der både anvendes i forbindelse med erhvervelse af indtægter ved kulbrinteindvinding, jf. kulbrinteskattelovens § 8, stk. 1, og i forbindelse med anden virksomhed, vil der efter det foreslåede 2. pkt. kun skulle medregnes en forholdsmæssig del af betalingen til den særskilte saldo. Dette vil bl.a. være relevant i forbindelse med anlæg til behandling af kulbrinter, når disse anlæg også anvendes til behandling af kulbrinter indvundet af tredjemand, idet tredjemands betaling for brugen af anlæggene for ejeren ikke vil være indtægt, der beskattes efter kulbrinteskatteloven.

På det tidspunkt, hvor den skattepligtige afgør, i hvilket omfang en betaling skal tilføres den særskilte saldo, vil den skattepligtige derfor skulle udøve et skøn – som kan undergives en ligningsmæssig prøvelse – over, i hvilket omfang det driftsmiddel (anlæg), som betalingen vedrører, efter ibrugtagning vil blive anvendt til virksomhed som nævnt i § 8, stk. 1. Det følger af forslaget, at dette skøn skal udøves ved opgørelsen af saldoen, og den forholdsmæssige fordeling af betalingerne vil derfor ikke skulle ændres, hvis det på et senere tidspunkt viser sig, at et driftsmiddel anvendes i indvindingsvirksomheden i et omfang, der afviger fra det oprindelige skøn.

Det foreslås i § 20 G, stk. 2, at de skattepligtige desuden skal fratrække de beløb, der er tilført den særskilte saldo efter det foreslåede stk. 1, når anskaffelsessummen for et driftsmiddel tilføres den driftsmiddelsaldo, der ved indkomstopgørelsen efter kapitel 3 A danner grundlag for fradrag i kulbrinteindkomsten for afskrivning på driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 3.

Forslaget skal ses i lyset af, at samme beløb ikke skal kunne fradrages to gange ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten, og at det derfor er nødvendigt at korrigere den driftsmiddelsaldo, der anvendes ved afskrivninger efter kapitel 3 A, således at der ikke sker fradrag for samme beløb både ved afskrivning efter det foreslåede § 20 G, stk. 1, og ved, at driftsmidlets samlede anskaffelsessum på ibrugtagningstidspunktet tilgår driftsmiddelsaldoen i relation til afskrivninger, der fortsat kun kan fradrages efter kapitel 3 A.

Forslaget skal desuden ses i lyset af, at kulbrinteskattelovens § 8 – og dermed også de almindelige regler i afskrivningsloven om afskrivning på driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 3 – fortsat finder uændret anvendelse ved opgørelsen af den særskilte indkomst efter kulbrinteskattelovens kapitel 2. Afskrivning på driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 3, kan efter afskrivningslovens § 3 først påbegyndes, når driftsmidlerne er anskaffet i afskrivningslovens forstand. Den særskilte indkomst efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 danner grundlag for opgørelsen af kulbrinteindkomsten efter kapitel 3 A, og medmindre der fastsættes særlige regler herom, vil anskaffelsessummen for driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 3, derfor tilgå driftsmiddelsaldoen i relation til afskrivninger efter kapitel 3 A på samme tidspunkt og med samme beløb som ved opgørelsen af den særskilte indkomst efter kapitel 2.

Konsekvenserne af de bestemmelser, der foreslås i stk. 1 og 2, kan illustreres med et eksempel, hvor en kulbrinteskattepligtig virksomhed med eksisterende driftsmiddelsaldi primo indkomståret 2024 efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 (1,5 mia. kr) og 3 A (1 mia. kr.) tilvælger regelsættet i kapitel 3 B i indkomståret 2024, *jf. eksempel 1*.

I eksempel 1 gennemføres der en enkelt investering i et anlæg omfattet af regelsættet, og den samlede anskaffelsessum er 1,5 mia. kr., der betales i 3 lige store rater i indkomstårene 2024-2026. Sidste rate betales altså uden for investeringsvinduet, og ibrugtagning efter afskrivningslovens regler (§ 3) sker også først i 2026.

Eksempel 1 – afskrivningsregler: Et selskab tilvælger kapitel 3 B i 2024, og en investering, der betales over 3 rater og ibrugtages i 2026, omfattes. (mia. kr.)

		Kapitel 2 (15 pct.)	Kapitel 3 A (15 pct.)	Kapitel 3 B (20 pct.)
2024	Primo	1,50	1,00	0,00
	Tilgang			0,50
	Afskrivninger	0,23	0,15	0,10
2025	Primo	1,28	0,85	0,40
	Tilgang			0,50
	Afskrivninger	0,19	0,13	0,18
2026	Primo	1,08	0,72	0,72
	Tilgang	1,50	0,50	

Afskrivninger	0,39	0,18	0,14
Ultimo	2,20	1,04	0,58

Som det fremgår, vil den samlede anskaffelsessum på 1,5 mia. kr. i eksemplet blive fordelt mellem den særskilte saldo efter bestemmelsen i forslaget § 20 G, stk. 1, og – for så vidt angår den del af anskaffelsessummen, der ikke opfylder betingelserne for at kunne tilgå den særskilte saldo – driftsmiddelsaldoen for aktiver omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, efter kapitel 3 A.

Driftsmiddelsaldoen efter kapitel 2 for aktiver omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, føres uændret.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at salgssummen ved afståelse af driftsmidler eller igangværende arbejder vedrørende driftsmidler skal fratrækkes den særskilte saldo efter det foreslåede stk. 1. Dette er i overensstemmelse med den almindeligt gældende regel i afskrivningslovens § 5, stk. 2.

Hvis der ikke er sammenfald mellem på den ene side den samlede anskaffelsessum for det pågældende driftsmiddel eller igangværende arbejde og på den anden side det beløb, der er tilført den særskilte saldo efter stk. 1, skal der dog højst fratrækkes en forholdsmæssig del af salgssummen. Er der påbegyndt afskrivning på driftsmidlet efter afskrivningslovens § 3, skal den resterende del af salgssummen fratrækkes driftsmiddelsaldoen, der anvendes ved indkomstopgørelsen efter kapitel 3 A, således at den samlede salgssum fordeles mellem de to saldi i samme forhold som fordelingen af den samlede anskaffelsessum. Dette følger af bestemmelsens 2. og 3. pkt.

Hvis den særskilte saldo efter stk. 1 herved bliver negativ, er det udtryk for, at den skattepligtige samlet set har konstateret en gevinst i form af genvundne afskrivninger, og det følger af det foreslåede 4. pkt., at sådanne genvundne afskrivninger skal medregnes ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten. Dette vil gælde uafhængigt af, om afståelsen sker i forbindelse med, at den skattepligtige afstår eller ophører med sin indvindingsvirksomhed, eller om afståelsen sker under den løbende drift.

I relation til den særskilte saldo for de betalinger, der omfattes af stk. 1, er der på grund af fremrykningen af afskrivningernes begyndelsestidspunkt og den forhøjede afskrivningssats en væsentligt øget mulighed for, at den skattepligtige ved afståelse kan realisere en gevinst i forhold til den skattemæssigt nedskrevne værdi. F.eks. vil den skattepligtige kunne realisere en fortjeneste ved at afstå et igangværende arbejde mod betaling af nøjagtigt samme beløb, som den skattepligtige allerede har erlagt i form af løbende betalinger for det pågældende arbejde, fordi den skattepligtige har kunnet afskrive på betalingerne efter det foreslåede stk. 1. Den gevinst, der i så fald realiseres, er udelukkende en konsekvens af de særligt gunstige afskrivningsregler for betalinger i investeringsvinduet.

Der er allerede efter eksisterende regler hjemmel til at beskatte genvundne afskrivninger, når de konstateres i forbindelse med, at den skattepligtige afstår eller ophører med sin indvindingsvirksomhed. Det følger af den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskatteovens § 4, stk. 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, at der foreslås skabt generel hjemmel til også under den løbende drift at beskatte genvundne afskrivninger på driftsmidler omfattet af lovens § 7, stk. 3, og § 8. Dette er i overensstemmelse med den almindelige regel om beskatning af genvundne afskrivninger i afskrivningslovens § 8. Efter afskrivningslovens § 8, stk. 1, skal en negativ saldo ved udgangen af et indkomstår ikke medregnes ved indkomstopgørelsen, hvis den udlignes ved anskaffelser i det følgende indkomstår. Denne regel vil også gælde for beskatning af genvundne afskrivninger under den løbende drift efter kulbrinteskatteovens kapitel 2 og 3 A.

Det er imidlertid ikke hensigten med det særlige regelsæt, der vil blive etableret ved det foreslåede kapitel 3 B, at der skal kunne realiseres en gevinst ved afståelse, som slet ikke vil kunne opstå efter de allerede eksisterende regler. Derfor bør en sådan gevinst i form af genvundne afskrivninger under den løbende drift undergives beskatning i afståelsesåret, uden at der gives adgang til at udligne den negative

saldo på den særskilte driftsmiddelsaldo ved anskaffelser i det følgende indkomstår. Det bemærkes, at en sådan udligning ved yderligere tilførsler til den særskilte saldo kun ville kunne forekomme i perioden til og med indkomståret 2025, idet der herefter ikke kan tilføres yderligere betalinger til saldoen, jf. det foreslåede stk. 1.

Konsekvenserne af det foreslåede stk. 3 illustreres i eksempel 2, hvor selskabets forhold og investeringer er som i eksempel 1, men hvor det igangværende arbejde med etablering af anlægget afstås i 2025:

Eksempel 2 – afskrivningsregler: Et selskab tilvælger kapitel 3 B i 2024, og en investering, der betales over 3 rater og forventes ibrugtaget i 2026, omfattes. Selskab afstår det igangværende arbejde i 2025. (mia. kr.)

		Kapitel 2 (15 pct.)	Kapitel 3 A (15 pct.)	Kapitel 3 B (20 pct.)
2024	Primo	1,50	1,00	0,00
	Tilgang			0,50
	Afskrivninger	0,23	0,15	0,10
2025	Primo	1,28	0,85	0,40
	Tilgang			0,50
	Afståelse			0,95
	Afskrivninger	0,19	0,13	
2026	Primo	1,08	0,72	-0,05
	Tilgang			
	Afskrivninger	0,16	0,11	
	Ultimo	0,92	0,61	

Konsekvensen af, at der i eksemplet sker afståelse inden ibrugtagning, er, at driftsmiddelsaldiene efter kapitel 2 og 3 A ikke påvirkes af investeringen. Den negative særskilte saldo (§ 20 G, stk. 1-saldoen) på 50 mio. kr. vil efter forslaget til § 20 G, stk. 3, 4. pkt., skulle medregnes ved opgørelsen af den kulbrinteskattepligtige indkomst efter kapitel 3 A.

De konsekvenser, der efter forslagets regler vil opstå, når afståelse først sker efter ibrugtagning i afskrivningslovens forstand, illustreres i eksempel 3:

Eksempel 3 – afskrivningsregler: Et selskab tilvælger kapitel 3 B i 2024, og en investering, der betales over 3 rater og ibrugtages i 2026, omfattes. Selskab afstår i 2027 det anlæg, der er investeret i. (mia. kr.)

		Kapitel 2 (15 pct.)	Kapitel 3 A (15 pct.)	Kapitel 3 B (20 pct.)
2024	Primo	1,50	1,00	0,00
	Tilgang			0,50
	Afskrivninger	0,23	0,15	0,10

2025	Primo	1,28	0,85	0,40
	Tilgang			0,50
	Afskrivninger	0,19	0,13	0,18
2026	Primo	1,08	0,72	0,72
	Tilgang	1,50	0,50	
	Afskrivninger	0,39	0,18	0,14
2027	Primo	2,20	1,04	0,58
	Tilgang			
	Afståelse	1,43	0,48	0,95
	Afskrivninger	0,33	0,16	
	Ultimo	0,44	0,41	-0,37

Hvis der konstateres et tab ved salg af et driftsmiddel eller et igangværende arbejde, foreslås det i § 20 G, stk. 4, at reglen i afskrivningslovens § 5 A skal finde tilsvarende anvendelse.

Efter afskrivningslovens § 5 A kan der ved salg af et driftsmiddel for et beløb, der er mindre end anskaffelsessummen med fradrag af samtlige foretagne afskrivninger, tages fradrag for tabet i det indkomstår, hvori driftsmidlet er solgt. Opgørelsen af foretagne afskrivninger på det driftsmiddel, der er afstået, sker med den procentsats, som den skattepligtige har anvendt ved afskrivning på den afskrivningsberettigede driftsmiddelsaldo. Skrotning og lignende sidestilles med salg. Vælger den skattepligtige at fradrage tabet, kan der ikke afskrives på det pågældende aktiv i salgsåret, og den afskrivningsberettigede saldoværdi ved indkomstårets begyndelse skal i så fald formindskes med den uafskrevne del af anskaffelsessummen for aktivet. Den skattepligtige kan kun opnå fradrag for tab i det omfang, formindskelsen med den uafskrevne del af anskaffelsessummen ikke fører til en negativ driftsmiddelsaldo

Afskrivningslovens § 5 A finder efter kulbrinteskattelovens § 8 anvendelse i relation til indkomstopgørelserne efter lovens kapitel 2 og 3 A.

Konsekvensen af den foreslåede bestemmelse i § 20 G, stk. 4, er, at de samme regler vil gælde i relation til regelsættet i kapitel 3 B, når et driftsmiddel afstås med tab, og de betalinger, der kan medregnes til den afskrivningsberettigede anskaffelsessum, helt eller delvis er medtaget på den særskilte saldo efter det foreslåede stk. 1. Hvor det kun er en del af anskaffelsessummen, der indgår på den særskilte saldo, vil det i overensstemmelse med det foreslåede stk. 3, 2. pkt., kun være en forholdsmæssig del af salgssummen, der skal indgå ved opgørelsen af, om der konstateres et tab ved salget efter reglerne i kapitel 3 B, mens den resterende del indgår i den tilsvarende opgørelse, der skal foretages i relation til den driftsmiddelsaldo efter afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, der anvendes ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten efter kapitel 3 A.

Bestemmelsen i afskrivningslovens § 5 A finder kun anvendelse ved salg af driftsmidler, når anskaffelsessummen forinden er tilført driftsmiddelsaldoen, og bestemmelsen kan derfor kun finde anvendelse, når betingelserne for at påbegynde afskrivninger på driftsmidlet, jf. afskrivningslovens § 3, har været opfyldt før salget. Da betalinger af anskaffelsessummen for et driftsmiddel kan tilføres den særskilte saldo efter det foreslåede § 20 G, stk. 1, selv om betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlet endnu

ikke er opfyldt, præciseres det i det foreslåede stk. 4, at afskrivningslovens § 5 A også finder tilsvarende anvendelse ved et salg af et igangværende arbejde, der sker med tab.

Det er en betingelse for at anvende reglerne i det foreslåede kapitel 3 B, at betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf. afskrivningslovens § 3, er opfyldt senest i indkomståret 2026, jf. den foreslåede bestemmelse i § 20 F, stk. 1, nr. 4. Skrotning af et igangværende arbejde vil være udtryk for, at det allerede på skrotningstidspunktet ligger fast, at denne betingelse ikke vil blive opfyldt. Der kan derfor ikke ved skrotning af et igangværende arbejde opnås adgang til at fratrække et tab ved skrotningen.

Det foreslås i § 20 H, at der kan foretages et forhøjet kulbrintefradrag på 6,5 pct. af de betalinger, der i hvert enkelt indkomstår tilføres den særskilte saldo efter det foreslåede § 20 G, stk. 1. På samme måde som det almindelige kulbrintefradrag efter § 20 C, som det foreslåede fradrag træder i stedet for, kan fradraget foretages i 6 år svarende til et samlet forhøjet kulbrintefradrag på 39 pct. Fradraget er både fremrykket (fra ibrugtagningen af driftsmidlet, jf. afskrivningslovens § 3, til betalingstidspunktet) og forhøjet (fra 5 til 6,5 pct.) i forhold til det almindelige kulbrintefradrag.

Den del af det almindelige kulbrintefradrag efter § 20 C, stk. 1, som ikke længere kan opnås på det tidspunkt, hvor der påbegyndes afskrivninger på et driftsmiddel, er identisk med det beløb, der ifølge den foreslåede bestemmelse i § 20 G, stk. 2, skal fratrækkes ved tilførslen til driftsmiddelsaldoen efter kapitel 3 A i det pågældende indkomstår.

Konsekvenserne af den foreslåede bestemmelse illustreres i eksempel 4, hvor selskabets forhold og investeringer er som i eksempel 1, men blot viser, hvorledes der forholdes med hensyn til kulbrintefradraget:

Eksempel 4 – kulbrintefradrag: Et selskab tilvælger kapitel 3 B i 2024, og en investering, der betales over 3 rater og ibrugtages i 2026, omfattes. (mia. kr.)

	Betalinger berettiget til kulbrintefradrag efter kap 3 A	Kapitel 3 A (5 pct.)	Betalinger berettiget til kulbrintefradrag efter kap 3 B	Kapitel 3 B (6,5 pct.)
2024			0,5	0,03
2025			0,5	0,07
2026	0,5	0,03		0,07
2027		0,03		0,07
2028		0,03		0,07
2029		0,03		0,07
2030		0,03		0,03
2031		0,03		0,00

Det er efter den foreslåede § 20 F, stk. 1, nr. 4, en betingelse for opnåelsen af skattelemplerne, dels at den plan, som investeringerne foretages efter, godkendes efter undergrundsloven senest i indkomståret 2026, dels at der kan påbegyndes afskrivning på driftsmidlerne efter afskrivningslovens almindelige regler senest i indkomståret 2026.

Såfremt det må konstateres, at disse betingelser ikke opfyldes, foreslås det i § 20 I, stk. 1, at den skattemæssige fordel, som anvendelsen af reglerne har medført, elimineres ved, at der sker genoptagelse

af den skattepligtiges skatteansættelser for alle de indkomstår, hvori bestemmelserne i kapitel 3 B er blevet anvendt, og at den skattepligtiges kulbrinteindkomst for alle indkomstårene ændres og ansættes som om, reglerne ikke var blevet anvendt.

Dette indebærer, at den skattepligtige i relation til de pågældende betalinger enten slet ikke kan opnå adgang til at foretage skattemæssige afskrivninger og kulbrintefradrag, eller at de skattemæssige afskrivninger og kulbrintefradraget dog højst kan opnås i det omfang, dette følger af reglerne i kapitel 2 og 3 A. Hvis genoptagelsen f.eks. skyldes, at betingelserne for at foretage afskrivning på et driftsmiddel efter afskrivningslovens § 3 ikke er blevet opfyldt inden udgangen af indkomståret 2026, men disse betingelser opfyldes i et senere indkomstår, vil den samlede anskaffelsessum på dette senere tidspunkt kunne danne grundlag for eventuelle afskrivninger og kulbrintefradrag efter reglerne i kapitel 2 og 3 A.

Genoptagelse vil i givet fald blive iværksat, medmindre den skattepligtige samtidig med indgivelsen af rettidig selvangivelse for indkomståret 2026 har anmodet om, at genoptagelse undlades i medfør af det foreslåede stk. 2, jf. nedenfor.

Først ved indgivelse af selvangivelsen for indkomståret 2026 kan det konstateres, at betingelserne for anvendelsen af regelsættet ikke er blevet opfyldt. Det er derfor først på dette tidspunkt, at de skattekrav, der udløses af genoptagelsen af skatteansættelsen for de tidligere indkomstår, opstår, hvilket medfører, at der ikke er behov for at fastsætte særlige regler for at hindre forældelse af kravene i forhold til forældelseslovens almindelige regler.

Genoptagelse efter den foreslåede bestemmelse vil i øvrigt skulle ske efter skatteforvaltningslovens almindelige regler om ekstraordinær ansættelse. Det vil således være f.eks. de almindelige regler om varsling af genoptagelsen og gennemførelse af ansættelsesændringer som følge af genoptagelsen, der vil skulle gælde. Der kan ved genoptagelsen kun gennemføres de ændringer, der er en direkte følge af, at betingelserne for at anvende regelsættet i kapitel 3 B ikke er blevet opfyldt.

Det er skatteansættelserne for ejeren/ejerne af det igangværende arbejde ved udgangen af indkomståret 2026, der efter den foreslåede bestemmelse vil skulle genoptages. Er der sket en overdragelse af det igangværende arbejde inden dette tidspunkt, vil en tidligere ejers anvendelse af regelsættet ikke indebære, at vedkommendes skatteansættelser også bliver genoptaget og ændret, men den tidligere ejer vil eventuelt have opnået en fortjeneste i form af genvundne afskrivninger, der er blevet beskattet i medfør af det foreslåede § 20 G, stk. 3.

Der er i det foreslåede 5. pkt. taget højde for, at genoptagelsen kan ske på et tidspunkt, hvor den skattepligtige har betalt tillægsskat efter § 20 J, og at der derfor også kan være behov for at genoptage ansættelsen heraf.

Det foreslås i § 20 I, stk. 2, 1. pkt., at den skattepligtige skal kunne undgå genoptagelse efter det foreslåede stk. 1, såfremt grunden til, at betingelserne for at påbegynde afskrivning efter afskrivningslovens § 3 ikke blev opfyldt senest i indkomståret 2026, er, at der er indtruffet en forsinkelse som følge af forhold uden for den skattepligtiges kontrol, der har karakter af force majeure.

Det er efter forslaget den skattepligtige, der skal godtgøre, at betingelserne for at undlade genoptagelse efter stk. 1 er opfyldt. Det skal således kunne godtgøres, at den skattepligtige hverken kunne påregne de forhold, der har udløst forsinkelsen, eller kunne have undgået eller afværget disse forhold på en måde, der havde sikret ibrugtagning senest i indkomståret 2026. Forholdene skal kunne karakteriseres som force majeure, hvilket vil være tilfældet, hvis forsinkelsen f.eks. skyldes naturkatastrofer, terrorangreb eller lignende. Det er altså kun helt ekstraordinære forhold, der kan komme i betragtning.

Er der tale om forhold hos leverandører, vil f.eks. forsinkelser, som skyldes leverandørens økonomiske problemer (konkurs), efter forslaget normalt ikke kunne begrunde, at der ikke skal ske genoptagelse efter stk. 1. Det skyldes, at den skattepligtige må forventes at gardere sig mod økonomiske problemer hos sine leverandører, og at det ofte vil have været muligt at undgå væsentlige forsinkelser, hvis der var

blevet taget rimelige forholdsregler mod sådanne problemer for leverandørerne. Desuden vil økonomiske problemer som absolut hovedregel ikke udgøre forhold, der kan karakteriseres som force majeure. Det kan dog ikke udelukkes, at de økonomiske problemer for leverandøren er udløst af forhold, der kan karakteriseres som force majeure.

Det foreslås i bestemmelsens 2. pkt., at der under alle omstændigheder skal ske genoptagelse efter stk. 1, hvis der ikke senest i indkomståret 2027 er påbegyndt afskrivning på de driftsmidler, som betalingerne vedrører.

I lovforslagets § 20 I, stk. 3, foreslås det, at det også er en konsekvens af genoptagelsen, at der i det indkomstår, hvor det konstateres, at der skal ske genoptagelse, og i efterfølgende indkomstår ikke er adgang til kulbrintefradrag efter den foreslåede § 20 H vedrørende betalinger for det pågældende driftsmiddel. Det indkomstår, hvor det konstateres, at der skal ske genoptagelse, vil som udgangspunkt være indkomståret 2026, men kan dog være indkomståret 2027, hvis den foreslåede bestemmelse i stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse.

Det foreslås i § 20 J, stk. 1, at skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i det foreslåede kapitel 3 B, skal svare en tillægsskat i indkomstårene 2022–2037, i tilfælde af at den gennemsnitlige årlige oliepris overstiger visse niveauer, jf. det foreslåede stk. 3.

Den foreslåede tillægsskat er et led i en tilbagebetalingsordning, som har til formål, at kulbrinteproducenterne helt eller delvist betaler den skattelempelse tilbage, som de har opnået ved anvendelse af de særligt lempelige skatteregler i det foreslåede kapitel 3 B. Den tillægsskat, der kan opkræves i et indkomstår, foreslås derfor i 3. pkt. maksimeret til saldoen ved udgangen af det pågældende indkomstår på den tillægsskattekonto, der skal opgøres efter den foreslåede § 20 K, jf. nedenfor.

Det følger af kulbrinteskattelovens § 20 D, at skatter, der pålignes den skattepligtige af den efter lovens kapitel 2 opgjorte indkomst, fradrages ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten for det pågældende indkomstår. Samme regel foreslås for tillægsskatten, jf. det foreslåede 4. pkt. Fradraget indrømmes efter forslaget kun i den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kapitel 3 A og altså ikke i den selskabsskattepligtige indkomst efter kapitel 2.

I § 20 J, stk. 2, foreslås det, at tillægsskatten svares af den skattepligtiges skattepligtige indkomst efter kapitel 2 før finansielle indtægter og udgifter (EBIT). Ved finansielle indtægter forstås indtægter i form af f.eks. renteindtægter og kursgevinster, der har direkte tilknytning til kulbrintevirksomheden og derfor medregnes til kulbrinteindkomsten, jf. kulbrinteskattelovens § 4, stk. 1, nr. 6. Tilsvarende finansielle udgifter med tilknytning til kulbrintevirksomheden kan fradrages ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten, jf. kulbrinteskattelovens § 4, stk. 4, og der er således tale om en nettoopgørelse af finansielle indtægter og udgifter.

Det er i 2. pkt. foreslået, at valutakursgevinster og –tab på varekreditorer og varedebitorer samt gevinst og tab på kontrakter (terminkontrakter m.v.), som tjener til sikring af de driftsindtægter og driftsudgifter, der indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter kapitel 2, ikke anses for finansielle indtægter og udgifter efter 1. pkt., hvilket indebærer, at sådanne indtægter og udgifter medregnes ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Dette skal ses i lyset af, at brugen af EBIT som beskatningsgrundlag har til hensigt at undgå, at virksomhedernes individuelle finansieringsforhold får indflydelse på, i hvilket omfang der sker hel eller delvis tilbagebetaling via tillægsskatten. De omhandlede gevinster og tab vedrører imidlertid virksomhedernes drift og ikke deres finansieringsforhold.

Brugen af EBIT som beskatningsgrundlag medfører, at skattemæssigt fremførbare underskud ikke vil kunne fradrages i grundlaget for tillægsskatten.

Bestemmelsen i det foreslåede § 20 J, stk. 3, indeholder bestemmelserne om, hvilket prisniveau der udløser tillægsskatten, og med hvilken sats tillægsskatten opkræves.

Det er den gennemsnitlige oliepris i løbet af hvert enkelt indkomstår i perioden, der er afgørende

for, om der efter forslaget vil blive udløst en forpligtelse til at betale tillægsskat. Råolie handles på verdensplan altid i USD, og det beror derfor på olieprisen udtrykt i USD, om tillægsskat udløses. Udsving i valutakursen mellem DKK og USD er i den forbindelse uden betydning.

Tillægsskatten opkræves med 5 pct., når den gennemsnitlige oliepris i indkomståret er 75 USD per tønde (2017-priser) eller derover, og med 10 pct. når den gennemsnitlige oliepris i indkomståret er 85 USD per tønde (2017-priser) eller derover. Begge de anførte 2017-priser, der udløser en forpligtelse til at betale tillægsskat, forhøjes med 2 pct. i hvert indkomstår fra og med indkomståret 2018 og til og med indkomståret 2037, som er det sidste indkomstår, for hvilket forpligtelsen til at betale tillægsskat består, jf. det foreslåede § 20 J, stk. 1.

Det foreslås i § 20 J, stk. 4, at Danmarks Statistik for indkomstårene 2022–2037 offentliggør en gennemsnitlig oliepris i løbet af året, som baseres på den offentligt tilgængelige Brent Dated referencepris.

Når råolie handles, sker det for langt den største dels vedkommende ved, at der aftales en pris i forhold til et benchmark eller en referencepris. Den referencepris, som udgør det almindeligt anvendte og anerkendte benchmark for prissætningen af råolie fra bl.a. Nordsøen, er den såkaldte Brent Dated (eller Dated Brent) referencepris, der gennem en årrække er blevet opgjort på daglig basis af S&P Global Platts. Opgørelsen foretages på grundlag af priser fra handler, der rent faktisk er foretaget i markedet, og som olieselskaberne indrappoterer. Brent Dated referenceprisen baseres ikke på prisen på en enkelt råolie, men opgøres som den lavest prissatte af fire råolier: Brent, Forties, Oseberg og Ekofisk, og det forventes, at også prisen på råolie fra det norske Troll-felt fra den 1. januar 2018 vil skulle indgå ved opgørelsen af Brent Dated referenceprisen. Der er også overvejelser om inddragelse af yderligere råolietyper.

Danmarks Statistik vil efter forslaget skulle anvende denne offentliggjorte referencepris som grundlag for sin opgørelse af den gennemsnitlige oliepris i løbet af året. Opgørelsen vil skulle foretages som et simpelt gennemsnit af de dagligt offentliggjorte referencepriser. Det er den Brent Dated-pris, som S&P Global Platts dagligt opgør ved markedets lukning, og som aktuelt offentliggøres med angivelse af koden PCAAS00 umiddelbart efter kl. 16.30, der er den relevante referencepris.

Danmarks Statistik vil efter forslaget skulle offentliggøre den gennemsnitlige oliepris i løbet af året senest den 15. februar i året efter det indkomstår, som gennemsnitsprisen vedrører.

Det kan ikke udelukkes, at den offentligt tilgængelige Brent Dated referencepris ophører inden udgangen af indkomståret 2037, eller at grundlaget for referenceprisen inden da ændrer sig væsentligt. I så fald vil Danmarks Statistik efter forslaget skulle beregne den gennemsnitlige oliepris i løbet af året på grundlag af en tilsvarende offentligt tilgængelig internationalt referencepris, der så vidt muligt afspejler de karakteristika, der gælder for olieproduktionen i den danske del af Nordsøen.

Der vil kun kunne være tale om en tilsvarende referencepris, hvis det offentliggøres på daglig basis, og hvis det er transparent, hvilket datagrundlag der indgår i prisen.

En væsentlig ændring i grundlaget for den offentligt tilgængelige Brent Dated referencepris vil kunne bestå i, at der inddrages nye råolietyper i grundlaget for referenceprisen, hvis dette i sig selv medfører en væsentlig ændring i referenceprisniveauet.

En sådan væsentlig ændring vil også kunne bestå i, at der sker sådanne ændringer i den anvendte metode eller i det datagrundlag, som anvendes, at Brent Dated af markedet ikke længere anses for at udgøre den relevante referencepris for salg af råolieproduktionen fra Nordsøen.

Det vil efter forslaget være Danmarks Statistik, der løbende skal vurdere, om Brent Dated referenceprisen fortsat må anses for at udgøre den relevante referencepris for salget af råolie fra den danske del af Nordsøen, samt hvilken referencepris der eventuelt i stedet bør anvendes ved fastsættelsen af den gennemsnitlige oliepris i løbet af året. Danmarks Statistik forventes med henblik herpå efter behov at indhente oplysninger fra f.eks. Energistyrelsen og relevante markedsaktører.

Hvis Brent Dated referenceprisen ikke længere kan anvendes, og der opstår uenighed om, hvordan den gennemsnitlige oliepris i løbet af året herefter skal opgøres, er det forudsat, at en sådan situation må løses ved ny lovgivning.

I tilknytning hertil foreslås det i § 20 J, stk. 5, at de kulbrinteskattepligtige virksomheder skal være forpligtet til at udlevere de oplysninger til Danmarks Statistik, som Danmarks Statistik anser for nødvendige for at kunne offentliggøre den gennemsnitlige oliepris i løbet af året i overensstemmelse med det foreslåede stk. 4. Denne forpligtelse til at udlevere oplysninger til Danmarks Statistik omfatter alle de kulbrinteskattepligtige virksomheder og altså ikke blot de virksomheder, der har valgt at anvende reglerne i kapitel 3 B.

Efter lov om Danmarks Statistik skal alle erhvervsdrivende efter anmodning afgive oplysninger til Danmarks Statistik om bl.a. virksomhedernes omsætning og priser. Det foreslåede stk. 5 præciserer, at Danmarks Statistik kan indhente denne type oplysninger specifikt med henblik på, at Danmarks Statistik kan varetage sine opgaver efter det foreslåede stk. 4.

Det er samtidig præciseret, at sådanne oplysninger alene vil kunne indhentes med hjemmel i den foreslåede bestemmelse, såfremt oplysningerne, af Danmarks Statistik, anses for »nødvendige« for at kunne opgøre den gennemsnitlige årlige oliepris efter det foreslåede stk. 4. Heraf følger, at Danmarks Statistik ikke i medfør af forslaget har hjemmel til at indhente oplysninger, herunder fortrolige prisoplysninger, medmindre Danmarks Statistik vurderer, at der er behov for oplysningerne for at sikre, at den gennemsnitlige årlige oliepris kan opgøres i overensstemmelse med stk. 4. Hvis dette formål kan opfyldes ved indhentelse af aggregerede og/eller anonymiserede prisoplysninger, har Danmarks Statistik således ikke efter den foreslåede bestemmelse hjemmel til at kræve udlevering af oplysninger om konkrete handler med angivelse af oplysninger om parterne i de konkrete handler.

Danmarks Statistik forventes at indsamle relevante nødvendige oplysninger sideløbende med, at den offentligt tilgængelige Brent Dated referencepris anvendes som grundlag for opgørelsen af den gennemsnitlige oliepris i løbet af året efter det foreslåede stk. 4. Dette vil kunne bidrage til at sikre, at Danmarks Statistik løbende kan vurdere, om der er indtruffet sådanne væsentlige ændringer i grundlaget for den offentligt tilgængelige Brent Dated referencepris, at denne ikke fremover bør anvendes som grundlag for opgørelsen af den gennemsnitlige oliepris i løbet af året. Endvidere kan det bidrage til at sikre, at Danmarks Statistik oparbejder et tilstrækkeligt kendskab til markedet til i givet fald at kunne fastlægge, hvilken anden referencepris der bør danne grundlag for opgørelsen af den gennemsnitlige oliepris i løbet af året, såfremt denne referencepris ophører eller ikke kan længere kan anses for at udgøre den relevante referencepris for salget af råolie fra den danske del af Nordsøen.

Det foreslås i § 20 K, stk. 1, at alle skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i det foreslåede kapitel 3 B, skal føre en tillægsskattekonto, der i hvert af årene 2017–2025 tilføres 20,1 pct. af det beløb, der er tilført den særskilte saldo efter det foreslåede § 20 G, stk. 1. Disse skattepligtige vil i relation til det beløb, der er tilført den særskilte saldo, have opnået særlige skatemæssige fordele, og 20,1 pct. af beløbet udgør, som der er redegjort for i de almindelige bemærkninger, en beregnet gennemsnitlig værdi af disse fordele.

Når ordningen tilvælges, og den beregnede økonomiske fordel i hvert enkelt år tilføres kontoen, vil kontoens positive indestående efter forslaget udgøre maksimum for det beløb, der på ethvert tidspunkt kan pålægges i tillægsskat. Overstiger tillægsskatten det positive indestående på kontoen, vil skatten ikke blive opkrævet for det overskydende beløbs vedkommende, og der vil heller ikke ske overførsel til senere indkomstår. Sker der senere tilførsel til tillægsskattekontoen, vil der imidlertid på ny kunne opkræves tillægsskat, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Fra tillægsskattekontoen fratrækkes årligt det beløb, der eventuelt er pålignet i tillægsskat for det foregående indkomstår under forudsætning af, at beløbet er betalt. Derudover kan der eventuelt fragå beløb fra tillægsskattekontoen som følge af beskatning af genvundne afskrivninger, jf. det foreslåede

stk. 2. Endelig kan genoptagelse efter den foreslåede § 20 I også indebære, at tillægsskattekontoen skal nedsættes.

Det foreslås i § 20 K, stk. 2, at der fastsættes særlige regler om eventuel nedsættelse af tillægsskattekontos saldo, såfremt der skal ske beskatning af genvundne afskrivninger på den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, efter den foreslåede bestemmelse i § 20 G, stk. 3.

Baggrunden for, at der er blevet udløst en beskatning af genvundne afskrivninger på den særskilte saldo, vil kunne være, at den skattepligtige har realiseret den skattemæssige fordel, som regelsættet skaber for betalinger i investeringsvinduet, og der bør tages hensyn hertil ved opgørelsen af det beløb, som den skattepligtige kan afkræves i tillægsskat efter den foreslåede bestemmelse i § 20 J. Tillægsskattens formål er at sikre, at den skattepligtige i tilfælde af oliepriser, der overstiger niveauet i det foreslåede § 20 J, stk. 1, helt eller delvist tilbagebetaler den (gennemsnitlige) økonomiske fordel, som er opnået ved anvendelse af de lempelige regler i det foreslåede kapitel 3 B, men ved at betale skat af genvundne afskrivninger kan den skattepligtige efter omstændighederne allerede have tilbagebetalt en del af den opnåede fordel til staten.

Den faktiske økonomiske fordel forbundet med anvendelse af reglerne i det foreslåede kapitel 3 B kan ikke fastslås entydigt, men afhænger af de konkrete omstændigheder både i forhold til de enkelte investeringer og den skattepligtiges forhold i øvrigt. Det er derfor ikke muligt generelt og præcist at beregne, i hvilket omfang den skat, der udløses af genvundne afskrivninger på den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, bør formindske forpligtelsen til at tilbagebetale skattefordelene ved en nedsættelse af tillægsskattekontoen.

Det foreslås, at tillægsskattekontoen nedsættes med 25 pct. af en eventuel negativ særskilt saldo de første fire indkomstår regnet fra og med det indkomstår, hvor regelsættet i kapitel 3 B er blevet valgt af den skattepligtige, og at nedsættelsen reduceres med 2,5 procentpoint for hvert indkomstår derefter.

Forslaget vil indebære, at en skattepligtig, der f.eks. tilvælger ordningen i kapitel 3 B i indkomståret 2017, i tilfælde af beskatning af genvundne afskrivninger på den særskilte saldo vil kunne opnå den maksimale nedsættelse af tillægsskattekontoen (25 pct.) til og med indkomståret 2020. Herefter vil der ske en gradvis reduktion af nedsættelsen af tillægsskattekontoen indtil indkomståret 2030, hvor en beskatning af genvundne afskrivninger på den særskilte saldo ikke længere vil medføre en nedsættelse af tillægsskattekontoen.

Det foreslås i § 20 K, stk. 3, at tillægsskattekontos udvisende ved indkomstårets udgang forrentes med 4,5 pct. årligt. Der kan efter den foreslåede bestemmelse første gang tilskrives renter i 2023 af tillægsskattekontos eventuelle udvisende ved udgangen af indkomståret 2022, og tillægsskattekontoen bortfalder fra og med indkomståret 2038. Dette afspejler, at tillægsskat efter den foreslåede § 20 J ikke skal svares fra og med indkomståret 2038.

Den rente, der tilskrives tillægsskattekontoen, er ikke udtryk for en rente, der faktisk skal betales, idet tillægsskattekontoen blot er udtryk for en løbende opgørelse af det samlede beløb, der maksimalt kan opkræves i tillægsskat på ethvert givet tidspunkt. Der er derfor heller ikke tale om en rente, der kan anses for fradragsberettiget efter statsskattelovens § 6, litra e.

Det foreslås i § 20 L, stk. 1, at der indføres en værnsregel, der sikrer, at statens krav på betaling af tillægsskat efter de foreslåede bestemmelser i §§ 20 J og 20 K ikke mistes som følge af overdragelse af indvindingsvirksomhed.

Det afhænger af de indtægter, der hidrører fra indvindingsvirksomheden, om der udløses en forpligtelse til via tillægsskatten at tilbagebetale den beregnede økonomiske fordel, som er forbundet med en anvendelse af de særlige skattelempler efter det foreslåede kapitel 3 B. Det følger derfor af det foreslåede *stk. 1, 1. pkt.*, at forpligtelsen til at betale tillægsskatten overdrages, når der sker en overdragelse af indvindingsvirksomheden. Efter forslaget indebærer en overdragelse af rettigheder til indvindingsvirksomhed

derimod ikke, at erhververen fremover bliver bundet af overdragerens valg med hensyn til, om regelsættet i det foreslåede kapitel 3 B skal anvendes, jf. forslagets § 20 F, stk. 2.

Det foreslåede *stk. 1, 2.-4. pkt.*, indeholder regler om den beløbsmæssige opgørelse af den forpligtelse til betaling af tillægsskat, der overtages af erhververen af indvindingsvirksomheden. I tilfælde af overdragelse af overdragerens samlede indvindingsaktiviteter overtages den fulde tillægsskattekonto, og de foreslåede bestemmelser i 2. og 3. pkt. fastsætter, at dette omfatter forrentningen af kontoen og de tilførsler til kontoen, der vedrører perioden fra udløbet af det seneste indkomstår før overdragelsen frem til overdragelsestidspunktet. Nedbringes overdragerens tillægsskattekonto i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 20 K, stk. 2, som følge af beskatning af genvundne afskrivninger, skal også dette beløb fragå i den forpligtelse til betaling af tillægsskat, der overtages af erhververen af indvindingsvirksomheden.

Reglerne skal sikre, at den samlede tillægsskatteforpligtelse ikke ændres blot som følge af en overdragelse af rettigheder til indvindingsvirksomhed.

Det foreslåede *4. pkt.* regulerer opgørelsen af den del af tillægsskattekontoen, der overtages, når det kun er en del af overdragerens indvindingsaktiviteter, der overdrages. I så fald overtages kun den del af tillægsskattekontoen inklusiv forrentning og tilførsler i det år, hvori overdragelsen finder sted, der kan henføres til betalinger vedrørende driftsmidler, der er anvendt i den overtagne indvindingsvirksomhed.

Hvis erhververen af indvindingsvirksomheden i forvejen har anvendt reglerne i det foreslåede kapitel 3 B og derfor i forvejen har en tillægsskattekonto efter § 20 J, stk. 3, skal den overtagne tillægsskattekonto inklusiv forrentning og tilførsler i det år, hvori overdragelsen finder sted, sammenlægges med erhververens eksisterende tillægsskattekonto, jf. det foreslåede *5. pkt.* Der skal altså ikke ske en fordeling mellem forskellige tillægsskattekonti i forbindelse med senere tillægsskattebetalinger efter § 20 J, stk. 1, der skal fragå tillægsskattekontoen efter § 20 K.

Det foreslås i § 20 L, *stk. 2*, at overdrageren af indvindingsvirksomheden uanset overdragelsen fortsat skal hæfte solidarisk for erhververens forpligtelse til betaling af tillægsskat efter den foreslåede § 20 J, stk. 1, dog således at denne solidariske hæftelse er maksimeret til beløbet på den overtagne tillægsskattekonto eller et eventuelt lavere beløb, som erhververens tillægsskattekonto efterfølgende har været nedbragt til. I overensstemmelse med de foreslåede bestemmelser i *stk. 1, 2. og 3. pkt.*, omfatter dette beløb forrentning i overdragelsesåret samt de tilførsler til kontoen, der vedrører betalinger frem til overdragelsestidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse skal imødegå risikoen for, at tillægsskattekrav efter § 20 J ikke kan håndhæves, fordi indvindingsvirksomheden er blevet overdraget til en virksomhed, der ikke er i stand til at honorere skattekravet. Da den overdragende virksomhed har opnået den økonomiske fordel forbundet med anvendelsen af de særligt lempelige skatteregler i det foreslåede kapitel 3 B, er det rimeligt, at virksomheden, trods overdragelsen af indvindingsvirksomheden, fortsat hæfter for potentielle krav på betaling af tillægsskat, der har til formål at sikre, at den således opnåede fordel tilbagebetales. Den solidariske hæftelse kan først gøres gældende over for overdrageren, hvis og i det omfang erhververen ikke har betalt et tillægsskattebeløb inden for den herfor fastsatte betalingsfrist.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at den solidariske hæftelse for betaling af tillægsskatten også omfatter den pligt til at betale tillægsskat, der påhviler eventuelle senere erhververe af indvindingsvirksomheden. En sådan videreførsel af den solidariske hæftelse er nødvendig for at hindre, at den solidariske hæftelse kan undgås i tilfælde af, at indvindingsvirksomheden overdrages flere gange.

Den overtagelse af overdragerens forpligtelser efter §§ 20 J og 20 K, der vil kunne følge af det foreslåede *stk. 1*, kan have indflydelse på den overdragelsessum, som der opnås enighed om af parterne i en aftale om overdragelse af indvindingsrettigheder. Det foreslås derfor i *stk. 3, 1. pkt.*, at overdrageren af rettighederne til erhververen skal oplyse størrelsen af den tillægsskattekonto, som erhververen overtager,

herunder hvorledes den overtagne tillægsskattekonto er opgjort. Disse oplysninger vil også skulle afgives til SKAT, jf. lovforslagets § 2, nr. 6.

De oplysninger, som overdrageren afgiver til erhververen, er ikke bindende for SKAT, men hvis der opstår tvist om, i hvilket omfang forpligtelserne efter §§ 20 J og 20 K er overtaget af erhververen, vil overdragerens oplysninger til erhververen dog kunne tillægges bevismæssig betydning.

Ifølge *stk. 3, 2. pkt.*, skal parterne i overdragelsesaftalen inden for samme frist skriftligt aftale, i hvilket omfang SKAT skal give erhververen adgang til de oplysninger, som overdrageren har afgivet til SKAT vedrørende overdragerens tillægsskattekonto. SKAT vil herefter kunne udlevere de pågældende oplysninger til erhververen uden at tilsidesætte tavshedspligten.

Parterne i en overdragelsesaftale vil også kunne aftale, i hvilket omfang SKAT skal give overdrageren adgang til hos SKAT at indhente oplysninger om saldoen på erhververens (og eventuelle senere erhververes) tillægsskattekonto i perioden efter overdragelsen. Disse saldi kan have betydning for, i hvilket omfang overdrageren (fortsat) hæfter helt eller delvist i medfør af det foreslåede *stk. 2*, idet den solidariske hæftelse for betalingen af tillægsskatten efter denne bestemmelse er maksimeret til beløbet på den overtagne tillægsskattekonto eller et eventuelt lavere beløb, som erhververens (eller senere erhververes) tillægsskattekonto efterfølgende har været nedbragt til.

Mens det følger af det foreslåede *stk. 3, 2. pkt.*, at parterne er forpligtet til i forbindelse med overdragelsesaftalen at indgå aftale om, i hvilket omfang SKAT skal give erhververen adgang til de oplysninger, som overdrageren har afgivet til SKAT vedrørende overdragerens tillægsskattekonto, vil det være op til parterne i overdragelsesaftalen selv at afgøre, om der bør indgås aftale om, at overdrageren skal have en adgang til at indhente de oplysninger hos SKAT, som er omtalt i det foregående afsnit.

Til § 2

Til nr. 1

Den foreslåede bestemmelse tager højde for den tillægsskat, der skal svares af skattepligtige, der har valgt at anvende skattelemplerne efter det i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede kapitel 3 B i kulbrinteskatteloven.

Efter de foreslåede bestemmelser i § 20 J, *stk. 1 og 2*, svares tillægsskatten i indkomstårene 2022-2037 af den skattepligtige indkomst efter kapitel 2 før finansielle indtægter og finansielle udgifter, og der skal derfor efter den foreslåede bestemmelse foretages en ansættelse af denne indkomst.

Tillægsskatten i et indkomstår kan efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 J, *stk. 1, 2. pkt.*, maksimalt udgøre indeståendet ved indkomstårets udgang på den efter den foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 K opgjorte tillægsskattekonto, der skal føres fra det første indkomstår, hvor den skattepligtige har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at opgørelsen af tillægsskattekontoen for de pågældende skattepligtige anses for en del af ansættelsen. Herved sikres det, at det er lovgivningens almindelige regler vedrørende skatteansættelser, der finder anvendelse i relation til f.eks. frister for ændringer, klage m.v., jf. skatteforvaltningslovens almindelige bestemmelser herom.

Til nr. 2

Det følger af den nugældende overskrift til kapitel 3, at det vedrører foreløbig og endelig kulbrinteskate. Som konsekvens af de ændringer, der følger af forslagene i § 2, nr. 3-5, foreslås overskriften ændret, således at kapitlet også omfatter tillægsskat efter kulbrinteskattelovens § 20 J.

Til nr. 3

Det foreslås, at tillægsskatten efter den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i kulbrinteskate-

telovens § 20 J svares med foreløbige beløb i to rater efter samme regler, som i medfør af § 4 i lov om ansættelse og opkrævning mv. af skat ved kulbrinteindvinding (herefter kulbrinteopkrævningsloven) gælder for kulbrinteskatten efter kulbrinteskattelovens kapitel 3 A.

Anvendelsen af de regler, der efter kulbrinteopkrævningslovens § 4 gælder for den foreløbige kulbrinteskate, vil indebære, at tillægsskatten svares med foreløbige beløb i to rater, som forfalder til betaling henholdsvis den 1. oktober i indkomståret og den 1. juni i året efter indkomståret. Det er SKAT, der skal fastsætte den foreløbige tillægsskat, der så vidt muligt skal svare til den endelige tillægsskat, der pålignes efter indkomstårets udløb.

Ved fastsættelsen af 1. rate af den foreløbige tillægsskat vil den skattepligtiges oplysninger efter § 5 skulle lægges til grund, i det omfang SKAT finder oplysningerne tilstrækkeligt sandsynliggjort. Om de oplysninger, den skattepligtige vil skulle afgive, henvises til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 4.

1. rate af den foreløbige tillægsskat vil udgøre halvdelen af indkomstårets forventede tillægsskat. 2. rate skal fastsættes på grundlag af selvangivelsen, og den skal som præciseret i forslagets 2. pkt. fastsættes, således at summen af 1. og 2. rate udgør den tillægsskat, der på grundlag af selvangivelsen kan opgøres efter kulbrinteskattelovens § 20 J.

Hvis 2. rate af den foreløbige tillægsskat beregnet på dette grundlag viser sig at være større end 1. rate, vil der skulle betales et tillæg på 2 pct. af forskelsbeløbet mellem 1. og 2. rate, mens den skattepligtige vil modtage en godtgørelse på 2 pct. af forskelsbeløbet, hvis 2. rate viser sig at være mindre end 1. rate. Tillæg eller godtgørelse skal ikke medregnes ved indkomstopgørelsen.

Såfremt det efter SKATs skøn må antages, at den for indkomståret beregnede foreløbige tillægsskat vil være væsentligt større end den endelige tillægsskat, vil der efter den skattepligtiges begæring herom skulle ske hel eller delvis tilbagebetaling af 1. rate af den foreløbige tillægsskat. Dette vil f.eks. kunne være relevant i en situation, hvor det ved fastsættelsen af 1. rate er lagt til grund, at der vil skulle betales tillægsskat for det pågældende indkomstår, men hvor efterfølgende væsentlige fald i olieprisen indebærer, at det må antages, at årets gennemsnitlige oliepris ikke vil nå det niveau, der efter den i § 1, nr. 4, foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 J er en betingelse for, at der vil skulle betales tillægsskat.

Endelig vil der ved for sen indbetaling skulle ske forrentning i henhold til opkrævningslovens § 7, stk. 2, med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen, og således at renter tilskrives og opkræves en gang om året ved indkomstårets udgang.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, senest den 1. juli i indkomståret skal give SKAT en række oplysninger til brug ved beregningen og opkrævningen af den foreløbige tillægsskat, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 3.

Oplysningerne, der vil skulle afgives på et af SKAT udarbejdet forskudsskema, omfatter den forventede gennemsnitlige årlige oliepris, den forventede indkomst, hvoraf der skal svares tillægsskat, samt den forventede indestående på tillægsskattekontoen efter kulbrinteskattelovens § 20 K ved indkomstårets udgang. Oplysningerne vil som udgangspunkt blive lagt til grund ved ansættelsen af 1. rate af den foreløbige tillægsskat, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 3, og afgives de ikke rettidigt, vil den foreløbige tillægsskat blive fastsat skønsmæssigt, jf. kulbrinteopkrævningslovens § 5, stk. 3.

Til nr. 5

Kulbrinteopkrævningslovens § 6 indeholder bestemmelser om efterbetaling eller tilbagebetaling i det omfang, den efter indkomstårets udløb pålignede kulbrinteskate afviger fra den beregnede foreløbige

kulbrinteskatt, og det foreslås, at disse regler skal finde tilsvarende anvendelse i relation til tillægsskatten efter den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 J.

Dette vil indebære, at efter- eller tilbagebetalingsbeløbet fra 1. juni i året efter indkomståret skal forrentes med diskontoen med et tillæg på 2 pct., indtil der sker tilbagebetaling, eller indtil forfaldsdagen for efterbetalingsbeløbet. Rentebeløbet vil skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Forfaldsdagen for et eventuelt efterbetalingsbeløb vil i medfør af forslaget være den 1. i den anden måned efter, at den skattepligtige er underrettet om ansættelsen, mens en eventuel tilbagebetaling vil skulle ske inden udgangen af måneden efter, at den skattepligtige er underrettet om ansættelsen.

Til nr. 6

Det foreslås, i *stk. 1*, at skattepligtige, der har valgt at anvende regelsættet i det i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede kapitel 3 B i kulbrinteskatteloven, samtidig med indgivelsen af rettidig selvangivelse skal afgive særskilt oplysning om det tidspunkt, hvor betingelserne for påbegyndelse af afskrivning på driftsmidler i henhold til afskrivningslovens § 3 er opfyldt, når anskaffessummen for driftsmidlerne helt eller delvist er blevet tilført den særskilte saldo efter bestemmelsen, der ifølge forslaget § 1, nr. 5, foreslås indsat som § 20 G, stk. 1, i kulbrinteskatteloven. Samtidig skal det oplyses, hvilke betalinger omfattet af den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, der vedrører de pågældende driftsmidler.

Disse oplysninger er for det første nødvendige, fordi de vil skulle danne grundlag for fordelingen af anskaffessummen mellem den særskilte saldo efter forslaget til § 20 G, stk. 1, og den driftsmiddelsaldo, der anvendes ved afskrivninger efter kapitel 3 A, jf. forslaget til § 20 G, stk. 2.

For det andet vil oplysninger om det tidspunkt, hvorpå der påbegyndes afskrivning efter afskrivningslovens almindelige regel i § 3, være nødvendige for at kontrollere, at betingelserne for at anvende reglerne i det foreslåede kapitel 3 B i kulbrinteskatteloven i relation til betalingerne er opfyldt, jf. herom også den foreslåede § 20 I.

Endelig vil det også være nødvendigt at kunne henføre betalinger tilgået den særskilte saldo til bestemte driftsmidler, fordi betalingerne danner grundlag for tilførslerne til tillægsskattekontoen efter bestemmelsen, der ifølge forslaget § 1, nr. 5, foreslås indsat som § 20 K i kulbrinteskatteloven. Ved overdragelse af en licens til indvinding vil erhververen overtage forpligtelsen til at betale tillægsskat vedrørende den del af overdragerens tillægsskattekonto, der kan henføres til de driftsmidler, der anvendes til indvindingsvirksomheden i henhold til den pågældende licens, jf. § 20 K, og der vil derfor i disse tilfælde være behov for at kunne fastslå sammenhængen mellem tilførsler til den særskilte saldo efter forslaget til § 20 G, stk. 1, og konkrete driftsmidler.

Det foreslås i tilknytning hertil i *stk. 2*, at den skattepligtige ved indgivelsen af selvangivelse for indkomståret 2026 desuden skal oplyse, hvis der ikke senest i dette indkomstår er sket ibrugtagning af et driftsmiddel, selv om reglerne i det foreslåede kapitel 3 B i kulbrinteskatteloven er blevet anvendt på betalinger, der vedrører anskaffelsen af det pågældende driftsmiddel. Det skal efter forslaget også oplyses, hvilke konkrete betalinger reglerne er blevet anvendt på, herunder med specifikation af de indkomstår, hvori betalingerne er gennemført.

Oplysningerne vil, med forbehold for eventuelle ændringer i forbindelse med sædvanlig ligningsmæssig kontrol, skulle danne grundlag for den genoptagelse, der skal ske efter den bestemmelse, der ifølge forslaget § 1, nr. 5, foreslås indsat som § 20 I, stk. 1, i kulbrinteskatteloven.

Såfremt den skattepligtige er af den opfattelse, at den manglende ibrugtagning i indkomståret 2026 ikke bør udløse genoptagelse, fordi den skyldes omstændigheder som nævnt i forslaget § 20 I, stk. 2, skal den skattepligtige efter det foreslåede 2. pkt. samtidig redegøre for disse omstændigheder.

I *stk. 3* foreslås det, at overdrageren i tilfælde af overdragelse af rettigheder til indvinding af kulbrinter skal meddele SKAT, hvilke oplysninger overdrageren har givet til erhververen om den tillægsskattekonto,

som erhververen overtager, jf. den bestemmelse, der ifølge forslaget § 1, nr. 5, foreslås indsat som § 20 L, stk. 3, i kulbrinteskatteloven.

I *stk. 4* foreslås det, at afgivelse af de i forslaget stk. 1-3 omhandlede oplysninger kan gennemtvinges ved pålæggelse af daglige tvangsbøder.

Ved fastsættelsen af tvangsbøden vil der skulle tages hensyn til den oplysningspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt. En tvangsbøde skal efter praksis mindst være på 1.000 kr. dagligt. Daglige tvangsbøder gives for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen. De daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes med skriftligt varsel, hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat. Pålæg af daglige tvangsbøder skal for så vidt angår juridiske personer stiles til ledelsen af den juridiske person.

Ikke betalte tvangsbøder bortfalder, når den skattepligtige efterlever pålægget. Dette grundlæggende princip i dansk ret hænger sammen med, at tvangsbøder er et pressionsmiddel og ikke en straf. Betalte tvangsbøder tilbagebetales ikke.

Der vil forinden afgørelsen om pålæg af daglige tvangsbøder skulle fremsendes en rykker med angivelse af, at manglende opfyldelse af oplysningspligten inden en bestemt frist vil medføre, at der vil blive pålagt tvangsbøder. Fristen skal fastsættes således, at den oplysningspligtige har en reel mulighed for at meddele oplysningerne til SKAT, før der pålægges tvangsbøder.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring, der tager højde for den tillægsskat, der skal svares af skattepligtige, der har valgt at anvende skattelemplerne efter det i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede kapitel 3 B i kulbrinteskatteloven.

Til § 3

Til nr. 1

I henhold til § 1 i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter kan virksomheder, der efter momslovens § 57, stk. 2, anvender kalendermåneden som afgiftsperiode, og som regelmæssigt får udbetalt overskydende afgift efter § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv., efter anmodning til SKAT forskudsvis få udbetalt et beløb svarende til det gennemsnitlige tilgodehavende af overskydende afgift efter § 12 i opkrævningsloven.

Betingelserne for forskudsvis at få et beløb svarende til det gennemsnitlige tilgodehavende af overskydende afgift efter opkrævningslovens § 12 er, at virksomheden 1) indgiver en anmodning om udbetaling af forskudsmoms, 2) virksomheden fremlægger en opgørelse over det samlede negative momstilsvarende for de forudgående 12 måneder, 3) virksomheden anvender kalendermåneden som momsperiode, 4) virksomheden regelmæssigt skal have et negativt momstilsvarende for de enkelte momsperioder, samt 5) virksomheden skal have et samlet netto negativt afgiftstilsvarende inden for en 12 måneders periode.

Det foreslås, at denne ordning ophæves fra og med den 1. januar 2018.

Forslaget er begrundet i, at ordningen ikke længere har konjunkturmæssig berettigelse, at de udbetalte beløb i ordningen er steget markant de seneste år, og at det fremadrettet vurderes, at andre typer virksomheder end eksportvirksomheder, der er mere svigudsatte og har større risiko for konkurs, i øget omfang vil benytte ordningen. Der henvises til de almindelige bemærkninger til forslaget.

Ophævelsen vil medføre, at virksomhederne skal tilbagebetale de udbetalte forskudsmomsbeløb til staten. Det foreslås, at beløbene skal tilbagebetales senest den 15. januar 2018, jf. lovforslagets § 5, stk. 3.

Til nr. 2

I henhold til § 3, stk. 1, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter fastsætter skatteministeren de nærmere regler om beregning og udbetaling eller tilbagebetaling af beløb efter lovens §§ 1 og 2. Ministeren fastsætter herunder regler om regulering af udbetalte beløb samt regler i forbindelse med virksomheders indtræden i eller udtræden af ordningerne. Lovens § 1 vedrører beløbet udbetalt efter forskudsmomsordningen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1. Lovens § 2 vedrører fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter til virksomheder, der har kvartals- eller halvårlige momsafregningsperioder.

Det foreslås som følge af ophævelsen af forskudsmomsordningen, at § 3, stk. 1, konsekvensændres, således at den alene indeholder bemyndigelse til at skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for tilbagebetalingen af afgifter efter § 2.

Til nr. 3

I henhold til § 3, stk. 2, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter finder opkrævningslovens kapitel 5 anvendelse på udbetaling og tilbagebetaling af beløb efter §§ 1 og 2.

Forslaget til ændring af lovens § 3, stk. 2, er en konsekvens af forslaget om ophævelse af forskudsmomsordningen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, hvor lovens § 1 foreslås ophævet.

Til nr. 4

I henhold til § 3, stk. 3, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter afkræves virksomheder, der har fået udbetalt for meget i forskudsmoms eller fået for meget afgift tilbagebetalt, det overskydende beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Som konsekvens af forslaget om at ophæve forskudsmomsordningen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås ordlyden i § 3, stk. 3, ændret til alene at vedrøre for meget tilbagebetalte afgiftsbeløb.

Til nr. 5

I henhold til § 3, stk. 5, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter kan udbetaling eller tilbagebetaling efter §§ 1 eller 2 kun ske, hvis virksomheden for tidligere afgiftsperioder har opfyldt sine angivelses- og betalingsforpligtelser efter merværdiafgiftsloven.

Forslaget til ændring af § 3, stk. 5, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter er en konsekvens af ophævelse af forskudsmomsordningen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Til nr. 6

I henhold til § 4, stk. 1, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter har SKAT til brug for kontrollen med udbetaling af forskudsmomsbeløb de kontrolbeføjelser, som er nævnt i momslovens §§ 74-76.

Som konsekvens af forslaget om at ophæve forskudsmomsordningen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås § 4, stk. 1, ophævet.

Til nr. 7

I henhold til § 4, stk. 2, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter har SKAT til brug for kontrollen med tilbagebetalte afgifter de i momslovens §§ 74-76 nævnte kontrolbeføjelser.

Forslaget til ændring af § 4, stk. 2, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter er en konsekvens af ophævelsen af forskudsmomsordningen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Til nr. 8

I henhold til § 5, stk. 1, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for kontrollen med udbetaling af beløb efter § 1 eller tilbagebetaling efter § 2.

Forslaget til ændring af § 5, stk. 1, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter er en konsekvens af ophævelsen af forskudsmomsordningen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Til nr. 9

I henhold til § 5, stk. 3, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter straffes den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til uberettiget at opnå udbetalinger efter § 1 eller tilbagebetaling efter § 2, med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Forslaget til ændring af § 5, stk. 3, i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter er en konsekvens af ophævelsen af forskudsmomsordningen, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 1.

Til § 4

Til nr. 1

Fusionsskattelovens § 8, stk. 6, 1. pkt., fastslår et grundlæggende princip om, at selskabers fremførselsberettigede underskud fra før en skattefri omstrukturering ikke kan udnyttes af det fortsættende selskab efter en skattefri omstrukturering omfattet af fusionsskatteloven. Som en undtagelse herfra fastsættes det i § 8, stk. 6, 2. pkt., at sambeskattede selskaber, der fusionerer, kan bringe det underskud, der er opstået, mens selskaberne har været sambeskattet, til fradrag. Sambeskattede selskaber mister altså ikke ved en skattefri omstrukturering en allerede eksisterende adgang til at udnytte fremførselsberettigede skattemæssige underskud på tværs af selskaberne.

Fusionsskattelovens § 8, stk. 6, 4. pkt., fastsætter, at 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved fradrag for tidligere års underskud efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3.

Bestemmelserne i § 8, stk. 6, 2. og 4. pkt., fik deres nugældende formulering i 2002, hvor adgangen til underskuds fremførsel blev gjort tidsubegrænset, jf. lov nr. 313 af 31. maj 2002. Der var efter den formulering, som 2. pkt. fik ved denne lovændring, ikke længere behov for særregler om anvendelsen af bestemmelserne i 1. og 2. pkt. på kulbrinteskattepligtige selskaber, og i forarbejderne blev det derfor også om 4. pkt. (dengang 3. pkt.) anført, at »underskud efter kulbrinteskatteloven vil blive behandlet på samme måde som »almindelige« underskud [...]«.

Det beror på en fejl, at bestemmelsen i 4. pkt. ikke blev ændret, hverken ved indførelsen af kulbrinteskattelovens kapitel 3 A med virkning fra 1. januar 2004 eller ved ændringen af kulbrinteskatteloven ved lov nr. 1636 af 26. december 2013, hvor kulbrinteskattelovens kapitel 3 blev ophævet og kapitel 3 A gjort obligatorisk for alle selskaber med virkning fra indkomståret 2014. Bestemmelsen henviser derfor stadig til kulbrinteskattelovens kapitel 3, som nu er ophævet, i stedet for de nugældende regler om opgørelsen af kulbrinteindkomsten i kulbrinteskattelovens kapitel 3 A.

Det foreslås, at denne fejl rettes, således at der i bestemmelsen henvises til det korrekte kapitel i kulbrinteskatteloven, nemlig kapitel 3 A.

Til nr. 2

Fusionsskattelovens § 8, stk. 6, 5. pkt., vedrører en særlig mulighed for trods en skattefri omstrukturering at få tilladelse til at fremføre underskud omfattet af den nu ophævede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 18, stk. 1. Bestemmelsen burde have været ophævet, da kulbrinteskattelovens kapitel 3, herunder bestemmelsen i § 18, stk. 1, blev ophævet ved lov nr. 1636 af 26. december 2013.

Det foreslås på den baggrund, at § 8, stk. 6, 5. pkt., ophæves.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Det foreslås i *stk. 2*, at bestemmelserne i lovens § 1, nr. 1 og 3-5, og § 2 har virkning for indkomståret 2017 og senere indkomstår. Disse bestemmelser er alle led i de foreslåede skattelempler i investeringssvinduet, der efter forslaget skal omfatte indkomståret 2017, og som de skattepligtige frit kan vælge at anvende eller ej, jf. den i lovforslagets § 1, nr. 5, foreslåede bestemmelse i kulbrinteskattelovens § 20 J. Muligheden for at anvende reglerne i indkomståret 2017 udgør derfor udelukkende en fordel for de berørte skattepligtige.

De øvrige foreslåede bestemmelser vil efter forslaget få virkning fra lovens ikrafttræden den 1. januar 2018, det vil sige fra og med indkomståret 2018.

Det foreslås i *stk. 3*, at virksomheder, der før den 1. januar 2018 har fået udbetalt beløb i forskudsmomsordningen, senest den 15. januar 2018 skal betale det udbetalte beløb til SKAT. Fristen til den 15. januar 2018 er fastsat under hensyntagen til, at virksomhederne skal have mulighed for at sikre sig eventuel alternativ likviditet.

Det foreslås desuden, at der skal betales rente ved for sen indbetaling. Renten fastsættes i overensstemmelse med opkrævningslovens § 7, stk. 2.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I kulbrinteskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 862 af 19. juni 2014, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 2. ---

1. I § 2 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kapitel 3 B, jf. § 20 F, svarer endvidere en tillægsskat efter § 20 J.«

§ 4. Den skattepligtige ansættes særskilt til skat af følgende indtægter:

1) – 6) ---

Stk. 2. ---

2. I § 4, *stk. 1*, indsættes efter nr. 3 som nyt nummer:

»4) Fortjeneste i form af indtægtsførsel af en negativ driftsmiddelsaldo som omhandlet i afskrivningslovens § 8, stk. 1, for så vidt angår aktiver, der er omfattet af reglerne i § 7, stk. 3, og § 8; «

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 5-7.

Stk. 3. Fortjeneste eller tab efter stk. 1, nr. 3, opgøres som forskellen mellem det ved afståelsen opnåede vederlag og anskaffelsesomkostningerne med fradrag af afskrivninger, der er foretaget efter § 9. Hvis den skattepligtige modtager betaling, i form af at erhververen afholder efterforskningsomkostninger, som den skattepligtige i henhold til en tilladelse efter § 13, stk. 1, i lov om anvendelse af Danmarks undergrund er forpligtet til at afholde, beskattes fortjeneste efter stk. 1, nr. 3-5, i takt med at de pågældende efterforskningsomkostninger afholdes, dog senest i det tredje indkomstår efter afståelsen. 2. pkt. finder ikke anvendelse ved overdragelse mellem koncernforbundne selskaber, jf. ligningslovens § 2.

Stk. 4-6. ---

3. § 4, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres »stk. 1, nr. 3-5« til: »stk. 1, nr. 3-6«.

§ 20 B. ---

Stk. 2. Den skattepligtige ansættes særskilt til kulbrinteskate af de indtægter, som er nævnt i § 4, stk. 1 og 2. Den særskilte ansættelse foretages første gang for det indkomstår, hvori forundersøgelsen og efterforskningen påbegyndes.

4. I § 20 B, *stk. 2*, indsættes som 2. *pkt.*:

»For skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kapitel 3 B, jf. § 20 F, opgøres den skattepligtige kulbrinteindkomst endvidere med de ændringer, der følger af §§ 20 G-20 I.«

Stk. 3. Kulbrinteskatten udgør 52 pct. af den skattepligtige kulbrinteindkomst, jf. dog stk. 4. Kulbrinteskatten tilfalder staten.

5. I § 20 B, stk. 3, 1. pkt., udgår: », jf. dog stk. 4«.

6. Efter kapitel 3 A indsættes:

»Kapitel 3 B

*Lempelse for investeringer i indkomstårene
2017-2025*

§ 20 F. Den skattepligtige kan ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst vælge at anvende reglerne i dette kapitel for betalinger, når følgende betingelser er opfyldt:

1) Betalingen medregnes i anskaffelsessummen for driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 3, der anvendes som nævnt i § 8, stk. 1.

2) Betalingen gennemføres inden for perioden fra og med den 1. januar 2017 til og med den 31. december 2025.

3) Anskaffelsen af driftsmidlerne sker i henhold til en plan, der er godkendt eller skal godkendes efter § 10, stk. 2 eller 3, i lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og som er indsendt til godkendelse inden for perioden fra og med den 1. januar 2017 til og med den 31. december 2025.

4) Planen som nævnt i nr. 3 er godkendt senest i indkomståret 2026, og betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf. afskrivningslovens § 3, er opfyldt senest i indkomståret 2026.

Stk. 2. Den skattepligtiges valg af reglerne i dette kapitel skal foretages i forbindelse med rettidig selvangivelse for det første indkomstår, hvor reglerne ønskes anvendt. Når den skattepligtige har valgt at anvende reglerne i dette kapitel, er valget bindende for samtlige betalinger omfattet af stk. 1 i det pågældende og efterfølgende indkomstår.

§ 20 G. Alle betalinger af anskaffelsessummer omfattet af § 20 F, stk. 1, tilføres en særskilt saldo, hvorpå der kan ske afskrivning, der fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kapitel 3 A. Skal det afskrivningsberettigede driftsmiddel, som en betaling vedrører, ikke anven-

des udelukkende til virksomhed som nævnt i § 8, stk. 1, skal der til den særskilte saldo efter 1. pkt. kun tilføres den del af betalingen, som svarer til den forholdsmæssige anvendelse til denne virksomhed. Indkomstårets afskrivning kan højst udgøre 20 pct. af den afskrivningsberettigede saldo værdi opgjort efter 1. og 2. pkt. efter fradrag af indkomstårets salgssum efter stk. 3.

Stk. 2. Den anskaffelsessum for et driftsmiddel, der skal tilføres den driftsmiddelsaldo efter afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, der anvendes ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten efter kapitel 3 A, fratrækkes de af stk. 1 omfattede betalinger vedrørende det pågældende driftsmiddel i det indkomstår, hvor der kan påbegyndes afskrivning på driftsmidlet, jf. afskrivningslovens § 3.

Stk. 3. Afstår den skattepligtige et driftsmiddel eller et igangværende arbejde vedrørende et driftsmiddel, og er betalinger herfor tilført den særskilte saldo efter stk. 1, fratrækkes salgssummen i den særskilte saldo efter stk. 1. Der fratrækkes dog højst en andel af salgssummen, som svarer til forholdet mellem de betalinger, som er tilført den særskilte saldo efter stk. 1, og den samlede anskaffelsessum for driftsmidlet eller det igangværende arbejde. Den resterende del af salgssummen fratrækkes den driftsmiddelsaldo efter afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, der anvendes ved opgørelsen af kulbrinteindkomsten efter kapitel 3 A, såfremt en del af anskaffelsessummen for driftsmidlet er tilført denne saldo. Bliver den særskilte saldo efter stk. 1 som følge af anvendelsen af bestemmelserne i 1. og 2. pkt. negativ, medregnes den negative saldo ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kapitel 3 A.

Stk. 4. Er den andel af salgssummen for et driftsmiddel eller et igangværende arbejde, der skal fratrækkes den særskilte saldo efter stk. 3, mindre end summen af de betalinger vedrørende dette driftsmiddel eller igangværende arbejde, der er tilført den særskilte saldo, med fradrag af foretagne afskrivninger efter stk. 1, finder bestemmelsen i afskrivningslovens § 5 A tilsvarende anvendelse.

§ 20 H. Den skattepligtige kan ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst fratrække et beløb på 6,5 pct. (forhøjet kulbrintefradrag) af

det beløb, der i indkomståret er tilført den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1. Det forhøjede kulbrinte-fradrag efter 1. pkt. træder i stedet for kulbrintefra-drag efter § 20 C, stk. 1. Det forhøjede kulbrinte-fradrag indrømmes i det indkomstår, hvor beløbet tilføres den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, og i hvert af de følgende 5 indkomstår. Bestemmelserne i § 20 C, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 20 I. Opfyldes betingelsen i § 20 F, stk. 1, nr. 4, ikke, skal der ske genoptagelse af ansættelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst. Genoptagelse skal ske for det indkomstår, hvor der første gang blev tilført den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, en betaling, for hvilken betingelsen ikke er opfyldt, samt for alle efterfølgende indkomstår til og med det indkomstår, hvor det kan konstateres, at der skal ske genoptagelse, jf. dog stk. 2. Ved genoptagelsen skal der ske en ændret ansættelse af kulbrinteindkomsten for de pågældende indkomstår under hensyntagen til, at de pågældende betalinger ikke kan danne grundlag for afskrivning efter § 20 G og kulbrintefradrag efter § 20 H. Den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1, og tillægsskattekontoen efter § 20 J, stk. 3, skal korrigeres i overensstemmelse hermed. Der skal også ske genoptagelse af ansættelsen af tillægsskatten efter § 20 J, stk. 1, såfremt en sådan genoptagelse er en direkte følge af korrektionen af tillægsskattekontoen.

Stk. 2. Er betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf. afskrivningslovens § 3, ikke opfyldt senest i indkomståret 2026, udløser dette dog ikke genoptagelse efter stk. 1, såfremt den skattepligtige i forbindelse med rettidig indgivelse af selvangivelse for indkomståret 2026 godtgør, at dette skyldes forsinkelser som følge af forhold uden for den skattepligtiges kontrol, der har karakter af force majeure. I disse tilfælde vil der ske genoptagelse efter stk. 1, såfremt betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf. afskrivningslovens § 3, ikke opfyldes senest i indkomståret 2027.

Stk. 3. Der kan i det indkomstår, hvor det kan konstateres, at der skal ske genoptagelse, og i efterfølgende indkomstår ikke foretages kulbrintefradrag efter § 20 H for betalinger, der vedrører det pågældende driftsmiddel.

§ 20 J. Der svares en tillægsskat, hvis olieprisen i gennemsnit i løbet af indkomståret overstiger de niveauer, der er angivet i stk. 3. Tillægsskatten kan dog tidligst svares for indkomståret 2022 og senest for indkomståret 2037. Tillægsskatten for et indkomstår kan maksimalt udgøre den tillægsskattekonto, der ved indkomstårets udgang er opgjort efter § 20 K. Den pålignede tillægsskat kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige kulbrinteindkomst efter kapitel 3 A for det pågældende indkomstår.

Stk. 2. Tillægsskatten svares af den skattepligtige indkomst efter kapitel 2 før finansielle indtægter og finansielle udgifter. Dog medregnes gevinst og tab på varekreditorer og varedebitorer samt gevinst og tab på kontrakter (terminkontrakter m.v.), som tjener til sikring af de driftsindtægter og driftsudgifter, der indgår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter kapitel 2.

Stk. 3. Har olieprisen i gennemsnit i løbet af indkomståret udgjort 75 USD per tønde eller mere (2017-niveau), udgør tillægsskatten 5 pct. Har olieprisen i gennemsnit i løbet af indkomståret udgjort 85 USD per tønde eller mere (2017-niveau), udgør tillægsskatten dog 10 pct. De i 1. og 2. pkt. anførte priser opreguleres fra og med indkomståret 2018 med 2 pct. årligt.

Stk. 4. Olieprisen i gennemsnit i løbet af indkomståret opgøres i hvert af indkomstårene 2022-2037 af Danmarks Statistik på grundlag af den offentliggjorte Brent Dated referencepris. Danmarks Statistik offentliggør indkomstårets gennemsnitlige oliepris senest den 15. februar i det følgende indkomstår. Offentliggøres Brent Dated referenceprisen ikke længere, eller ændrer grundlaget for opgørelsen af denne referencepris sig væsentligt, skal Danmarks Statistik opgøre den gennemsnitlige oliepris på grundlag af et tilsvarende offentligt tilgængeligt internationalt prisindeks, der så vidt muligt afspejler de karakteristika, der gælder for olieproduktionen i den danske del af Nordsøen.

Stk. 5. De kulbrinteskattepligtige virksomheder skal efter anmodning udlevere de oplysninger til Danmarks Statistik, som er nødvendige for opgørelsen af den gennemsnitlige årlige oliepris efter stk. 4.

§ 20 K. Den skattepligtige skal føre en tillægsskattekonto, der opgøres fra og med det indkomstår, hvor den skattepligtige første gang anvender reglerne i dette kapitel. Tillægsskattekontoen opgøres ved, at der i hvert indkomstår til og med indkomståret 2025 tilføres kontoen 20,1 pct. af det beløb, der er tilført den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1. Den for det foregående indkomstår pålignede og betalte tillægsskat fratrækkes tillægsskattekontoen.

Stk. 2. Såfremt en negativ særskilt saldo efter § 20 G, stk. 1, skal medregnes ved opgørelsen den skattepligtige kulbrinteindkomst i medfør af § 20 G, stk. 3, 4. pkt., nedbringes den skattepligtiges tillægsskattekonto i det pågældende indkomstår med et beløb svarende til 25 pct. af den negative saldo. Den i 1. pkt. nævnte andel på 25 pct. nedsættes med 2,5 procentpoint årligt fra og med det fjerde indkomstår efter det første indkomstår, hvor den skattepligtige har anvendt reglerne i dette kapitel.

Stk. 3. Tillægsskattekontoens udvisende ved indkomstårets udgang efter fradrag af eventuelt pålignet tillægsskat for det pågældende indkomstår forrentes med 4,5 pct. årligt. Rentetilskrivning sker første gang med virkning for indkomståret 2023 på grundlag af kontoens udvisende ved udgangen af indkomståret 2022. Tillægsskattekontoen bortfalder fra og med indkomståret 2038.

§ 20 L. Ved overdragelse af rettigheder til indvinding af kulbrinter overtager erhververen overdragerens forpligtelser efter §§ 20 J og 20 K. Erhververens overtagelse af overdragerens tillægsskattekonto efter § 20 K omfatter kontoens udvisende ved udgangen af indkomståret før overdragelsen, der i det indkomstår, hvor overdragelsen finder sted, fratrækkes beløb, hvormed overdragerens tillægsskattekonto skal nedbringes i medfør af § 20 K, stk. 2, samt tillægges forrentning i medfør af § 20 K, stk. 3. Den overtagne tillægsskattekonto omfatter endvidere de tilførsler til kontoen, der vedrører det indkomstår, hvori overdragelsen sker. Omfatter overdragelsen ikke rettighederne til samtlige overdragerens hidtidige aktiviteter med virksomhed omfattet af § 4, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, overtager erhververen dog alene den forholdsmæs-

sige del af tillægsskattekontoen og erhvervelsesårets tilførsler hertil, der kan henføres til betalinger for driftsmidler, der anvendes eller er blevet anvendt i forbindelse med den indvindingsvirksomhed, hvortil rettighederne er blevet overdraget. Den overtagne tillægsskattekonto sammenlægges med erhververens eventuelle eksisterende tillægsskattekonto efter § 20 K.

Stk. 2. Overdrageren af rettigheder til indvindingsvirksomhed efter stk. 1 hæfter solidarisk for erhververens forpligtelse til betaling af tillægsskat efter § 20 J, stk. 1, idet hæftelsen dog er begrænset til et beløb, der svarer til den overtagne tillægsskattekonto. Er saldoen på erhververens tillægsskattekonto efter overtagelsen nedbragt til et beløb, der er lavere end den overtagne tillægsskattekonto, kan overdragerens hæftelse efter 1. pkt. ikke overstige dette lavere beløb. Ved senere overdragelser af den indvindingsvirksomhed, hvortil rettigheder er overdraget efter stk. 1, omfatter hæftelsen efter 1. pkt. også senere erhververs forpligtelse til betaling af tillægsskat efter § 20 J, stk. 1.

Stk. 3. Overdrageren af rettigheder til indvindingsvirksomhed efter stk. 1 skal senest i forbindelse med overdragelsesaftalens indgåelse skriftligt oplyse erhververen om størrelsen af den tillægsskattekonto, som erhververen overtager, herunder hvorledes denne er opgjort. Parterne i overdragelsesaftalen skal inden for samme frist skriftligt aftale, i hvilket omfang told- og skatteforvaltningen skal give erhververen adgang til de oplysninger, som overdrageren har afgivet til told- og skatteforvaltningen vedrørende tillægsskattekontoen efter § 20 K.

§ 2

I lov om ansættelse og opkrævning m.v. af skat ved kulbrinteindvinding, jf. lovekendtgørelse nr. 966 af 20. september 2011, som ændret ved § 3 i lov nr. 513 af 7. juni 2006, § 5 i lov nr. 649 af 12. juni 2013 og § 2 i lov nr. 1636 af 26. december 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 indsættes efter stk. 1:

»*Stk. 2.* For skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B,

omfatter ansættelsen desuden den indkomst, hvoraf der svares tillægsskat efter kulbrinteskattelovens § 20 J, samt opgørelsen af tillægsskattekontoen, jf. kulbrinteskattelovens § 20 K.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Kapitel 3

Særlige regler om foreløbig og endelig kulbrinteskate

§ 5. Skattepligtige skal til brug ved beregning og opkrævning af foreløbig kulbrinteskate give ligningsrådet oplysning om den forventede kulbrintekindkomst. Den centrale told- og skatteforvaltning udfærdiger skemaer, hvorpå oplysningerne gives.

Stk. 2-3. ---

2. I overskriften til *kapitel 3* indsættes efter »kulbrinteskate«: »og tillægsskat«.

3. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 A. For skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, finder bestemmelserne i § 4 tilsvarende anvendelse med hensyn til tillægsskatten efter kulbrinteskattelovens § 20 J. Ved anvendelsen af § 4, stk. 2, 5. pkt., udgør summen af den 1. og 2. rate den tillægsskat, der på grundlag af selvangivelsen kan opgøres efter kulbrinteskattelovens § 20 J.«

4. I § 5, *stk. 1*, indsættes efter 1. pkt.:

»Skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, skal til brug ved beregning og opkrævning af den foreløbige tillægsskat desuden give told- og skatteforvaltningen oplysning om den forventede gennemsnitlige årlige oliepris, den forventede indkomst, hvoraf der skal svares tillægsskat, samt om det forventede indestående på tillægsskattekontoen efter kulbrinteskattelovens § 20 K ved indkomstårets udgang.«

5. Efter § 6 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 6 A. For skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, finder bestemmelserne i § 6 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tillægsskatten efter kulbrinteskattelovens § 20 J.«

6. Efter § 9 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 9 A. Skattepligtige, der har valgt at anvende reglerne i kulbrinteskattelovens kapitel 3 B, skal for hvert af de driftsmidler, som de i kulbrinteskattelovens § 20 G, stk. 1, omhandlede betalinger vedrører, oplyse det tidspunkt, hvor betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidlerne, jf.

afskrivningslovens § 3, er opfyldt. Oplysningerne skal afgives samtidig med indgivelse af rettidig selvangivelse for det indkomstår, hvor betingelserne for at påbegynde afskrivninger er opfyldt. Det skal samtidig oplyses, i hvilke indkomstår og med hvilke beløb betalinger vedrørende driftsmidlet er tilført den særskilte saldo efter § 20 G, stk. 1. Oplysningerne i 1. og 2. pkt. skal afgives i forbindelse med indgivelse af selvangivelse for det første indkomstår, hvor reglerne i kapitel 3 B er anvendt, samt for efterfølgende indkomstår til og med det sidste indkomstår, hvor betingelserne for at påbegynde afskrivning på driftsmidler omfattet af 1. pkt. er opfyldt.

Stk. 2. Er betingelserne for at påbegynde afskrivning på et driftsmiddel omfattet af stk. 1 ikke opfyldt senest i indkomståret 2026, skal den skattepligtige samtidig med indgivelse af rettidig selvangivelse for indkomståret 2026 oplyse, i hvilke indkomstår og med hvilke beløb betalingerne vedrørende driftsmidlet er tilført den særskilte saldo efter kulbrinteskattelovens § 20 G, stk. 1. Anser den skattepligtige betingelsen i kulbrinteskattelovens § 20 I, stk. 2, 1. pkt., for opfyldt, skal den skattepligtige samtidig redegøre for de omstændigheder, der ifølge den skattepligtige udgør forhold uden for den skattepligtiges kontrol, der har karakter af force majeure.

Stk. 3. Ved overdragelse af rettigheder til indvin-
ding af kulbrinter, hvor erhververen i medfør af kulbrinteskattelovens § 20 L overtager overdrag-
rens forpligtelser efter kulbrinteskattelovens §§ 20 J og 20 K, skal overdrageren samtidig med indgi-
velsen af rettidig selvangivelse for det indkomstår, hvori overdragelsen har fundet sted, fremsende de
oplysninger, som overdrageren har meddelt erhver-
veren efter kulbrinteskattelovens § 20 L, stk. 3.

Stk. 4. Hvis de i stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, nævnte oplysninger ikke gives rettidigt, kan told- og skatteforvaltningen om fornødent søge oplysningerne fremtvunget ved pålæg af daglige tvangs-
bøder.«

§ 12. Told- og skatteforvaltningen udfærdiger selvangivelsesskemaer, som skal benyttes af den skattepligtige ved selvangivelsen af indkomst, der

7. I § 12, *stk. 1*, indsættes efter »kapitel 2 og 3 A«:
», og ved selvangivelsen af grundlaget for tillægs-
skat efter kulbrinteskattelovens § 20 J«.

er omfattet af kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3 A.

Stk. 2. ---

§ 1. Virksomheder, der efter merværdiafgiftslovens § 57, stk. 2, anvender kalendermåneden som afgiftsperiode, og som regelmæssigt får udbetalt overskydende afgift efter § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv., kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen forskudsvis få udbetalt et beløb svarende til det gennemsnitlige tilgodehavende af overskydende afgift efter § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

§ 3. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om beregning og udbetaling eller tilbagebetaling af beløb efter §§ 1 og 2. Ministeren fastsætter herunder regler om regulering af udbetalte beløb samt regler i forbindelse med virksomheders indtræden i eller udtræden af ordningerne.

Stk. 2. Opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på udbetaling og tilbagebetaling af beløb efter §§ 1 og 2.

Stk. 3. Såfremt en virksomhed har modtaget et for stort beløb efter §§ 1 eller 2 eller skal tilbagebetale beløb som følge af regulering af udbetalte beløb, afkræves virksomheden det overskydende beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 4. §§ 6 og 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse på beløb efter stk. 3.

Stk. 5. Udbetaling eller tilbagebetaling efter §§ 1 eller 2 kan kun ske, såfremt virksomheden for tidligere afgiftsperioder har opfyldt sine angivelses- og betalingsforpligtelser efter merværdiafgiftsloven.

§ 3

I lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 675 af 15. september 1998, som ændret bl.a. ved § 42 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 48 i lov nr. 1029 af 22. november 2000, § 41 i lov nr. 325 af 18. maj 2005, § 26 i lov nr. 428 af 6. juni 2005, § 8 i lov nr. 513 af 7. juni 2006 og senest ved § 11 i lov nr. 1532 af den 27. december 2014, foretages følgende ændringer:

1. § 1 ophæves.

2. I § 3, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »beregning og udbetaling eller tilbagebetaling af beløb efter §§ 1 og 2« til: »tilbagebetaling af afgift efter § 2«, og i 2. *pkt.* udgår »om regulering af udbetalte beløb samt regler«, og »ordningerne« ændres til: »ordningen«.

3. I § 3, *stk. 2*, ændres »udbetaling og tilbagebetaling af beløb efter §§ 1 eller 2« til: »tilbagebetaling efter § 2«.

4. I § 3, *stk. 3*, ændres »modtaget et for stort beløb efter §§ 1 eller 2 eller skal tilbagebetale beløb som følge af regulering af udbetalte beløb« til: »fået for meget tilbagebetalt efter § 2«.

5. I § 3, *stk. 5*, ændres »Udbetaling eller tilbagebetaling efter §§ 1 eller 2« til: »Tilbagebetaling efter § 2«.

§ 4. Til brug ved kontrollen med udbetaling af beløb efter § 1 har told- og skatteforvaltningen kontrolbeføjelser som nævnt i §§ 74 - 76 i merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. For beløb, der tilbagebetales efter en af de i § 2 nævnte love, finder samme lovs kontrolbestemmelser anvendelse.

§ 5. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for kontrollen med udbetaling af beløb efter § 1 eller tilbagebetaling efter § 2.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til uberettiget at opnå udbetalinger efter § 1 eller tilbagebetaling efter § 2, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. ---

Stk. 5. ---

6. § 4, *stk. 1* ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

7. I § 4, *stk. 2*, der bliver til stk. 1, ændres »finder samme lovs kontrolbestemmelser anvendelse.« til: »har told- og skatteforvaltningen kontrolbeføjelser som nævnt i merværdiafgiftslovens §§74-76.«

8. I § 5, *stk. 1*, udgår »udbetaling af beløb efter § 1 eller«.

9. I § 5, *stk. 3*, udgår »udbetalinger efter § 1 eller«.

§ 4

I fusionsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1017 af 24. august 2015, som ændret ved § 5 i lov nr. 652 af 8. juni 2016 og § 1 i lov nr. 1557 af 13. december 2016, foretages følgende ændringer:

§ 8. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Foreligger der ved fusionen i et af selskaberne underskud fra tidligere år, kan dette underskud uanset bestemmelsen i selskabsskattelovens § 12 ikke bringes til fradrag ved det modtagende selskabs indkomstopgørelse. Ved fusion mellem sambeskattede selskaber kan det underskud, der er opstået, mens selskaberne har været sambeskattet, bringes til fradrag. 2. pkt. gælder ikke, hvis det modtagende selskab eller faste driftssted ved en skattefri omstrukturering direkte eller indirekte har modtaget aktiver eller passiver fra selskaber, som ikke var en del af sambeskatningskredsen på det tidspunkt, da underskuddet opstod. Ved fradrag for

1. I § 8, *stk. 6, 4. pkt.*, ændres »kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3« til: »kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3 A«.

2. § 8, *stk. 6, 5. pkt.*, ophæves.

tidligere års underskud efter kulbrinteskattelovens kapitel 2 og 3 finder 1. og 2. pkt. tilsvarende anvendelse. Told- og skatteforvaltningen kan dog tillade, at underskud fra et felt, jf. kulbrinteskattelovens § 18, stk. 1, fra tidligere år i et af selskaberne kan bringes til fradrag ved det modtagende selskabs indkomstopgørelse for feltet.

Stk. 7-8. ---